

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2004/C 7/01	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 6ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-4/01 (αίτηση του Employment Tribunal, Croydon για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Serene Martin, Rohit Daby, Brian Willis κατά South Bank University («Οδηγία 77/187/ΕΟΚ — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεως επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων — Πρόωρη σύνταξη και παρεπόμενες παροχές»)	1
2004/C 7/02	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 20ής Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-8/01 (αίτηση του Østre Landsret για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Assurandør-Societetet, ενεργούντος για λογαριασμό της Taksatorringen, κατά Skatteministeriet («Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο στ', και Β, στοιχείο α' — Απαλλαγή των παροχών υπηρεσιών που πραγματοποιούνται από ανεξάρτητες ενώσεις προσώπων, η οποία δεν δημιουργεί κίνδυνο στρεβλώσεων του ανταγωνισμού — Απαλλαγή των δραστηριοτήτων ασφαλίσεως και παροχών υπηρεσιών σχετικών με τις δραστηριότητες αυτές που πραγματοποιούνται από τους ασφαλιστές και ασφαλιστικούς πράκτορες — Εκτιμήσεις των ζημιών σε αυτοκίνητα οχήματα, που πραγματοποιούνται από ένωση για λογαριασμό των ασφαλιστικών εταιριών που είναι μέλη της ενώσεως αυτής»)	2
2004/C 7/03	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 6ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-45/01 (αίτηση του Bundesfinanzhof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Christoph-Dornier-Stiftung für Klinische Psychologie κατά Finanzamt Gießen («ΦΠΑ — Άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ — Φορολογική απαλλαγή — Ψυχοθεραπευτική αγωγή παρεχόμενη, σε χώρους εξωτερικών ιατρείων ενός ιδρύματος ιδιωτικού δικαίου, ανεγνωρισμένου ως κοινωφελούς, από διπλωματούχους ψυχολόγους μη έχοντες την ιδιότητα του ιατρού — Άμεσο αποτέλεσμα»)	3

2004/C 7/04	Απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-101/01 (αίτηση του Göta hovrätt για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Bodil Lindqvist («Οδηγία 95/46/EK — Πεδίο εφαρμογής — Δημοσίευση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο Διαδίκτυο — Τόπος της δημοσίευσής — Έννοια της διαβίβασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς τρίτες χώρες — Ελευθερία εκφράσεως — Συμβατό προς την οδηγία 95/46 της προβλεπόμενης από νομοθεσία κράτους μέλους ισχυρότερης προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα»)	3
2004/C 7/05	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 20ής Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-126/01 (αίτηση του cour administrative d'appel de Lyon για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie κατά GEMO SA («Κρατικές ενισχύσεις — Σύστημα χρηματοδοτήσεως μιας δημόσιας υπηρεσίας απορριψέως ζωικών αποβλήτων με φόρο επί της αγοράς κρέατος — Ερμηνεία του άρθρου 92 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 87 ΕΚ)»	4
2004/C 7/06	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 20ής Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-152/01 (αίτηση του Bundesfinanzhof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Kyocera Electronics Europe GmbH κατά Hauptzollamt Krefeld («Κοινό Δασμολόγιο — Δασμολογητέα αξία — Καθορισμός της συναλλακτικής αξίας — Τόκοι καταβλητέοι βάσει συμφωνίας χρηματοδοτήσεως — Δεν περιλαμβάνονται — Προϋποθέσεις — Τόκοι που διακρίνονται από την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή — Δήλωση στην οποία δεν αναγράφονται οι οφειλόμενοι ή καταβληθέντες τόκοι»)	5
2004/C 7/07	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 13ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-209/01 (αίτηση του Bundesfinanzhof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Theodor Schilling, Angelika Fleck-Schilling κατά Finanzamt Nürnberg-Süd («Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Υπάλληλοι και λοιπό προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Διατήρηση της φορολογικής κατοικίας στο κράτος μέλος καταγωγής — Φόρος εισοδήματος — Έκπτωση δαπανών για οικιακή βοήθη»)	5
2004/C 7/08	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 20ής Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-212/01 (αίτηση του Landesgericht Innsbruck για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Margarete Unterpertinger κατά Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter («Εκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Απαλλαγή των παροχών ιατρικής περιθάλψεως στο πλαίσιο της ασκήσεως ιατρικών και παραϊατρικών επαγγελμάτων — Ιατρική πραγματογνωμοσύνη»)	6
2004/C 7/09	Απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-216/01 (αίτηση του Handelsgericht Wien για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Budějovický Budvar, národní podnik, κατά Rudolf Ammersin GmbH («Προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προελεύσεως — Διμερής σύμβαση μεταξύ κράτους μέλους και τρίτης χώρας περί προστασίας των ενδείξεων γεωγραφικής προελεύσεως της εν λόγω τρίτης χώρας — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2081/92 — Άρθρο 307 ΕΚ — Διαδοχή κρατών όσον αφορά την εφαρμογή των Συνθηκών»)	6
2004/C 7/10	Απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-243/01 (αίτηση του Tribunale di Ascoli Piceno για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Piergiorgio Gambelli κ.λπ. («Δικαίωμα εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Συγκέντρωση, σε κράτος μέλος, στοιχημάτων για αθλητικά γεγονότα και μετάδοση, μέσω του Διαδικτύου, σε άλλο κράτος μέλος — Απαγόρευση υπό την απειλή επιβολής ποινικών κυρώσεων — Νομοθεσία κράτους μέλους που επιφυλάσσει υπέρ ορισμένων οργανισμών το δικαίωμα συγκεντρώσεως στοιχημάτων»)	7

2004/C 7/11	Απόφαση του Δικαστηρίου της 25ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-278/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας («Παράβαση κράτους μέλους — Απόφαση του Δικαστηρίου αναγνωρίζουσα παράβαση — Παράλειψη εκτελέσεως — Άρθρο 228 ΕΚ — Χρηματικές κυρώσεις — Χρηματική ποινή — Ποιότητα των υδάτων κολυμβήσεως — Οδηγία 76/160/ΕΟΚ»)	7
2004/C 7/12	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 6ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-293/00: Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Ακύρωση της αποφάσεως 2000/362/ΕΚ της Επιτροπής, της 25ης Μαΐου 2000, σχετικά με το συνολικό ποσό της κοινοτικής χρηματοδοτικής ενίσχυσης στο πλαίσιο της εξάλειψης της κλασικής πανώλης των χοίρων στις Κάτω Χώρες το 1997»)	8
2004/C 7/13	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 13ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-294/01 (αίτηση του Tribunale civile di Bologna για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Granarolo SpA κατά Comune di Bologna («Γεωργία — Υγειονομικοί κανόνες για την παραγωγή και την εμπορία θερμικά επεξεργασμένου γάλακτος — Ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων — Εθνικός νόμος επιβάλλων χρονικό όριο για την ανάλωση του γάλακτος που παστεριώνεται σε υψηλή θερμοκρασία»)	9
2004/C 7/14	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 20ής Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-296/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας («Παράβαση κράτους μέλους — Μη μεταφορά στο εσωτερικό δικαίο της οδηγίας 90/220/ΕΚ — Γενετικά μεταλλαγμένοι οργανισμοί»)	9
2004/C 7/15	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 20ής Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-307/01 (αίτηση του Duties Tribunal, London για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Peter d'Ambrumenil, Dispute Resolution Services Ltd κατά Commissioners of Customs & Excise («Εκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Απαλλαγή των παροχών ιατρικής περιθάλψεως στο πλαίσιο της ασκήσεως ιατρικών και παραϊατρικών επαγγελμάτων»)	10
2004/C 7/16	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 6ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-311/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών («Παράβαση κράτους μέλους — Κοινωνική ασφάλιση — Άρθρα 69 και 71 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 — Παροχές ανεργίας — Μεθοριακοί εργαζόμενοι — Διατήρηση του δικαιώματος λήψεως παροχών σε περίπτωση αναζητήσεως εργασίας σε άλλο κράτος μέλος»)	11
2004/C 7/17	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 13ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-313/01 (αίτηση του Corte suprema di cassazione για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Christine Morgenbesser κατά Consiglio dell'Ordine degli avvocati di Genova («Ελεύθερη εγκατάσταση — Εγγραφή στα μητρώα των "praticanti" — Αναγνώριση πτυχίων — Πρόσβαση σε νομοθετικά κατοχυρωμένη δραστηριότητα»)	11
2004/C 7/18	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 20ής Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-340/01 (αίτηση του Oberster Gerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Carlito Abler κ.λπ. κατά Sodexho MM Catering Gesellschaft mbH, παρισταμένης της: Sanrest Großküchen Betriebsgesellschaft mbH («Κοινωνική πολιτική — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Μεταβιβάσεις επιχειρήσεων — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Οδηγία 77/187/ΕΟΚ — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια της μεταβιβάσεως»)	12

2004/C 7/19	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 20ής Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-356/01: Δημοκρατία της Αυστρίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Σύστημα οικοσημείων για βαρέα φορτηγά οχήματα διερχόμενα από την Αυστρία — Άρνηση της Επιτροπής να μειώσει τον αριθμό των οικοσημείων για το έτος 2001 — Νομιμότητα») ...	12
2004/C 7/20	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 6ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-358/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας («Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 28 ΕΚ — Απαγόρευση εμπορίας υπό την ονομασία “limpiador con lejía” (“απορρυπαντικό με χλωρίνη”) προϊόντων, τα οποία νομίμως παρασκευάζονται και διατίθενται στο εμπόριο σε άλλα κράτη μέλη, όταν η περιεκτικότητά τους σε ενεργό χλώριο είναι μικρότερη των 35 g/l»)	13
2004/C 7/21	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 16ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση C-363/01 (αίτηση του Oberlandesgericht Frankfurt am Main για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Flughafen Hannover-Langenhagen GmbH κατά Deutsche Lufthansa AG («Εναέρια μεταφορές — Πρόσβαση στην αγορά υπηρεσιών εδάφους στους αερολιμένες της Κοινότητας — Οδηγία 96/67/ΕΚ — Άρθρο 16 — Είσπραξη αμοιβής για την πρόσβαση στις αερολιμενικές εγκαταστάσεις — Προϋποθέσεις»)	13
2004/C 7/22	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 6ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-413/01 (αίτηση του Verwaltungsgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Franca Ninni-Orasche κατά Bundesminister für Wissenschaft, Verkehr und Kunst («Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Άρθρο 48 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 39 ΕΚ) — Έννοια του “εργαζομένου” — Σύμβαση εργασίας βραχείας και προκαθορισμένης διάρκειας — Διατήρηση του καθεστώτος του “εργαζομένου” μετά τη λήξη της συμβάσεως εργασίας — Προϋποθέσεις χορηγήσεως κοινωνικών πλεονεκτημάτων κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 — Υποτροφία σπουδών»)	14
2004/C 7/23	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 20ής Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-416/01 (αίτηση του Tribunal Supremo για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Sociedad Cooperativa General Agropecuaria (ACOR) κατά Administración General del Estado («Κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης — Ανακατανομή ή μεταφορά ποσοστώσεων — Ερμηνεία των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΟΚ) 1785/81, (ΕΟΚ) 193/82 και (ΕΚ) 1260/2001 — Απόφαση των αρμοδίων αρχών κράτους μέλους να επιβάλουν, επ’ ευκαιρία εγκρίσεως συγχωνεύσεως επιχειρήσεων παραγωγής ζάχαρης, ανακατανομή ποσοστώσεων παραγωγής ζάχαρης — Πώληση σε δημοσιο πλειστηριασμό — Ο επαχθής χαρακτήρας της μεταφοράς ποσοστώσεων»)	14
2004/C 7/24	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 6ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-434/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας («Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων — Άγρια πανίδα και χλωρίδα»)	15
2004/C 7/25	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 6ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-501/01: Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Ακύρωση της αποφάσεως 2001/739/ΕΚ της Επιτροπής, της 17ης Οκτωβρίου 2001, για το συνολικό ποσό της κοινοτικής ενίσχυσης για την εξάλειψη της κλασικής πανώλης των χοίρων στις Κάτω Χώρες το 1998»)	15

2004/C 7/26	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 13ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-42/02 (αίτηση του Ålands förvaltningsdomstol για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Diana Elisabeth Lindman («Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Λαχεία — Ποσό που κερδήθηκε από τυχερό παίγνιο διοργανωθέν σε άλλο κράτος μέλος — Φόρος εισοδήματος — Φόρος επί των τυχερών παιγνίων — Ειδικό καθεστώς των νήσων Åland»)	16
2004/C 7/27	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 6ης Νοεμβρίου 2003 στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-78/02 έως C-80/02 (αίτηση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ελληνικό Δημόσιο κατά Μαρίας Καραγιώργου (C-78/02), Κατίνας Πέτροβα (C-79/02), Λουκά Βλάχου (C-80/02) («Εκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Υποκείμενοι στον φόρο — Πρόσωπο που αναγράφει τον φόρο στο τιμολόγιο — Φόρος εκ πλάνης καταβληθείς από μη υποκείμενο στον φόρο και αναγραφείς στο εκδοθέν υπ' αυτού τιμολόγιο»)	16
2004/C 7/28	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 13ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-153/02 (αίτηση του Giudice di pace di Genova για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Valentina Neri κατά European School of Economics (ESE Insight World Education System Ltd) («Ελευθερία εγκαταστάσεως — Αναγνώριση των διπλωμάτων — Δίπλωμα που χορηγείται από πανεπιστήμιο εγκατεστημένο σε κράτος μέλος — Προπαρασκευαστική εκπαίδευση για το δίπλωμα η οποία παρέχεται σε άλλο κράτος μέλος και από άλλο εκπαιδευτικό ίδρυμα»)	17
2004/C 7/29	Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση C-35/02 (αίτηση του Bundesverwaltungsgericht για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Landeszahnärztekammer Hessen κατά Markus Vogel («Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Οδηγίες 78/686/ΕΟΚ και 78/687/ΕΟΚ — Άσκηση της δραστηριότητας του οδοντίατρου από ιατρό»)	17
2004/C 7/30	Διάταξη του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση C-161/03 (αίτηση της Commission de consiliation et d'expertise douanière για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Administration des douanes κατά Centrale d'achat française pour l'outre-mer SA (CAFOM), Samsung Electronics France («Προδικαστική παραπομπή — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου»)	18
2004/C 7/31	Υπόθεση C-442/03 P: Αίτηση αναρέσεως της P&O European Ferries (Vizcaya) SA, που ασκήθηκε στις 20 Οκτωβρίου 2003 κατά της αποφάσεως της 5ης Αυγούστου 2003, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο πενταμελές τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-116/01, P&O European Ferries (Vizcaya) SA, υποστηριζόμενη από την Diputación Foral de Vizcaya, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και T-118/01, Diputación Foral de Vizcaya, υποστηριζόμενη από την P&O European Ferries (Vizcaya) SA, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	18
2004/C 7/32	Υπόθεση C-447/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2003	19
2004/C 7/33	Υπόθεση C-451/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Corte d'Appello di Milano, Sezione Prima Civile, με διάταξη της 15ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti s.r.l. κατά συμβολαιογράφου Giuseppe Calafiori, με παρεμβαίνον το P.M. [εισαγγελική αρχή], εκπροσωπούμενο από τον Procuratore Generale της παρούσας Corte d'Appello di Milano	20

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2004/C 7/34	Υπόθεση C-452/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, με διάταξη της 17ης Οκτωβρίου 2003, στην υπόθεση 1) RAL (Channel Islands) Ltd, 2) RAL Ltd, 3) RAL Services Ltd, 4) RAL Machines Ltd κατά Commissioners of Customs and Excise	21
2004/C 7/35	Υπόθεση C-453/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), με διάταξη της 23ης Οκτωβρίου 2003, στην υπόθεση The Queen κατ' αίτηση των 1) ABNA Ltd, 2) Denis Brinicombe (εταιρία), 3) BOCM Pauls Ltd, 4) Devenish Nutrition Ltd, 5) Nutrition Services (International) Ltd, 6) Primary Diets Ltd κατά 1) Secretary of State for Health, 2) Food Standards Agency	22
2004/C 7/36	Υπόθεση C-456/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 27 Οκτωβρίου 2003	22
2004/C 7/37	Υπόθεση C-457/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale di Bergamo με διάταξη της 3ης Αυγούστου 2003 στην υπόθεση Azienda Agricola Albergati Giovanni Angelo κατά AGEA (Agenzia Erogazioni in Agricoltura) και κατά Coop Latte 2005 scarl	23
2004/C 7/38	Υπόθεση C-458/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Autonome Sektion für die Provinz Bozen με διάταξη της 27ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση Parking Brixen GmbH κατά Gemeinde Brixen και κατά Stadtwerke Brixen A.G.	23
2004/C 7/39	Υπόθεση C-459/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 30 Οκτωβρίου 2003	24
2004/C 7/40	Υπόθεση C-461/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το College van Beroep με απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση Gaston Schul Douane-Expeditie B.V. κατά Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit . . .	24
2004/C 7/41	Υπόθεση C-464/03: Προσφυγή του Βασιλείου της Ισπανίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 4 Νοεμβρίου 2003	24
2004/C 7/42	Υπόθεση C-468/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το VAT and Duties Tribunal, London Tribunal Centre, με διάταξη της 29ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση Overland Footwear Ltd κατά Commissioners of Customs and Excise	25
2004/C 7/43	Υπόθεση C-474/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 17 Νοεμβρίου 2003	25
2004/C 7/44	Υπόθεση C-479/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, που ασκήθηκε στις 18 Νοεμβρίου 2003	26

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2004/C 7/45	Υπόθεση C-481/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, που ασκήθηκε στις 19 Νοεμβρίου 2003	26
2004/C 7/46	Υπόθεση C-482/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 19 Νοεμβρίου 2003	27
2004/C 7/47	Υπόθεση C-483/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 19 Νοεμβρίου 2003	27
2004/C 7/48	Διαγραφή της υποθέσεως C-62/02	27
2004/C 7/49	Διαγραφή της υποθέσεως C-163/02	28
2004/C 7/50	Διαγραφή της υποθέσεως C-326/02	28
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2004/C 7/51	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση T-65/98: Van den Bergh Foods Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Προσφυγή περί ακυρώσεως — Ανταγωνισμός — Άρθρα 85 και 86 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρα 81 ΕΚ και 82 ΕΚ) — Παγωτά προοριζόμενα για άμεση κατανάλωση — Εφοδιασμός των λιανοπωλητών με καταψύκτες — Ρήτρα περί αποκλειστικότητας — Εμπόδια για την είσοδο στην αγορά — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Άρθρο 222 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 295 ΕΚ)»	29
2004/C 7/52	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-191/98, T-212/98 έως T-214/98, Atlantic Container Line AB κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Ανταγωνισμός — Ναυτιλιακές διασκέψεις — Κανονισμός (ΕΟΚ) 4056/86 — Εξαίρεση κατά κατηγορία — Ατομική εξαίρεση — Συλλογική δεσπόζουσα θέση — Κατάχρηση — Συμβάσεις υπηρεσιών — Προσχωρήσεις στη διάσκεψη — Προσβολή της διαρθρώσεως του ανταγωνισμού — Ανάκληση της εξαίρεσεως κατά κατηγορία — Πρόστιμα — Δικαιώματα άμυνας»)	29
2004/C 7/53	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση T-148/00: Πανελλήνια Ένωση Εκκοκκιστών και Εξαγωγέων Βάμβακος κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Κρατικές ενισχύσεις — Αντισταθμιστική εισφορά — Τρόπος χρηματοδοτήσεως των ενισχύσεων — Καθεστώς κοινοτικής ενισχύσεως για το βαμβάκι — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Πράξεις δεκτικές προσφυγής — Άρνηση της Επιτροπής να συνεχίσει διαδικασία λόγω παραλείψεως — Αρχή της αυτονομίας των μέσων παροχής ένδικης προστασίας»)	30
2004/C 7/54	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση T-368/00: General Motors Nederland BV και Opel Nederland BV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Ανταγωνισμός — Διανομή αυτοκινήτων οχημάτων — Άρθρο 81 ΕΚ — Κανονισμοί (ΕΟΚ) 123/85 και (ΕΚ) 1475/95 — Στεγανοποίηση — Γενική στρατηγική αποσκοπούσα στον περιορισμό των εξαγωγών — Περιορισμός του εφοδιασμού — Περιοριστικό σύστημα πριμοδοτήσεων — Απαγόρευση των εξαγωγών — Πρόστιμο — Σοβαρότητα και διάρκεια της παραβάσεως — Αναλογικότητα — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων»)	30

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2004/C 7/55	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση T-47/01: Co-Frutta Soc. coop. rl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Προσφυγή ακυρώσεως — Πρόσβαση στα έγγραφα — Απόφαση 94/90 ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ — Απόρριψη — Κανόνας του συντάκτη — Κατάχρηση εξουσίας»)	31
2004/C 7/56	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση T-255/01: Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures Co. Ltd και Zhejiang Yankon Group Co. Ltd κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως («Ντάμπινγκ — Καθορισμός της κανονικής αξίας — Συνθήκες οικονομίας της αγοράς — Ανάλογη χώρα — Άρθρο 2, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96»)	31
2004/C 7/57	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση T-279/01, Giorgio Lebedef κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Έκθεση βαθμολογήσεως — Εκπρόθεσμη κατάρτιση — Αγωγή αποζημιώσεως)	32
2004/C 7/58	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση T-302/01, Gerhard Birkhoff κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Άρθρο 2, παράγραφος 5, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Κατάργηση επιδόματος συντηρούμενου ενήλικου τέκνου, προσβεβλημένο από σοβαρή ασθένεια ή αναπηρία — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)	32
2004/C 7/59	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση T-311/01: Les Éditions Albert René κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερο κοινοτικό σήμα ASTERIX — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού εικονιστικού σήματος περιλαμβάνοντος τον όρο “starix” — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφοι 1, στοιχείο β', και 5, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)	33
2004/C 7/60	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση T-24/02, Maddalena Lebedef-Caroni κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Έκθεση βαθμολογήσεως — Εκπρόθεσμη κατάρτιση — Αγωγή αποζημιώσεως)	33
2004/C 7/61	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση T-25/02, Michel Sautelet κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Έκθεση βαθμολογήσεως — Εκπρόθεσμη κατάρτιση — Αγωγή αποζημιώσεως)	33
2004/C 7/62	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση T-392/02, Solvay Pharmaceuticals BV κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Οδηγία 70/524/ΕΟΚ — Κοινοτική άδεια πρόσθετης ύλης ζωοτροφών, συνδεδεμένη με τον υπεύθυνο κυκλοφορίας — Μεταβατικό καθεστώς — Ανάκληση της αδειάς — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Προϋποθέσεις ανακλήσεως — Αρχή της προλήψεως — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, της ασφάλειας δικαίου, της χρηστής διοικήσεως και της καλής πίσσεως) . . .	34
2004/C 7/63	Διάταξη του προέδρου του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση T-288/02 R, Asian Institute of Technology (ΑΙΤ) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Επείγον — Έλλειψη)	34

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2004/C 7/64	Υπόθεση T-343/03: Προσφυγή των Deutsche Post AG και Securicor Omega Express Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που κατατέθηκε στις 8 Οκτωβρίου 2003	34
2004/C 7/65	Υπόθεση T-347/03: Προσφυγή της εταιρίας Eugénio Branco Ld ^a — υπό εκκαθάριση κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 9 Οκτωβρίου 2003	35
2004/C 7/66	Υπόθεση T-349/03: Προσφυγή της Corsica Ferries France κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Οκτωβρίου 2003	36
2004/C 7/67	Υπόθεση T-350/03: Προσφυγή του Wirtschaftskammer Kärnten και της best connect Ampere Strompool GmbH κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Οκτωβρίου 2003	36
2004/C 7/68	Υπόθεση T-351/03: Αγωγή της Schneider Electric S.A. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 10 Οκτωβρίου 2003	37
2004/C 7/69	Υπόθεση T-352/03: Αγωγή του Giorgio Lebedef κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 15 Οκτωβρίου 2003	38
2004/C 7/70	Υπόθεση T-353/03: Προσφυγή της Inge-Lise Nielsen κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 14 Οκτωβρίου 2003	38
2004/C 7/71	Υπόθεση T-354/03: Προσφυγή της Gemma Reggimenti κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ασκήθηκε στις 20 Οκτωβρίου 2003	38
2004/C 7/72	Υπόθεση T-357/03: Προσφυγή του Bruno Gollnisch κ.λπ. κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ασκήθηκε στις 23 Οκτωβρίου 2003	39
2004/C 7/73	Υπόθεση T-358/03: Προσφυγή του Siegfried Krahl κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 17 Οκτωβρίου 2003	39
2004/C 7/74	Υπόθεση T-359/03: Προσφυγή της εταιρίας GRAFTECH INTERNATIONAL LTD κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 27 Οκτωβρίου 2003	40
2004/C 7/75	Υπόθεση T-361/03: Προσφυγή του Philip Vanlangendonck κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 27 Οκτωβρίου 2003	41
2004/C 7/76	Υπόθεση T-368/03: Προσφυγή του Rafael Bustamante Tello κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 4 Νοεμβρίου 2003	41

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2004/C 7/77	Υπόθεση T-369/03: Προσφυγή-αγωγή των Arizona Chemical B.V., Eastman Belgium B.V.B.A., Resinall Europe B.V.B.A. και Cray Valley Iberica S.A. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 29 Οκτωβρίου 2003	42
2004/C 7/78	Υπόθεση T-372/03: Προσφυγή του Yves Mahieu κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 10 Νοεμβρίου 2003	42
2004/C 7/79	Διαγραφή της υποθέσεως T-68/02	43
2004/C 7/80	Διαγραφή της υποθέσεως T-131/02	43
2004/C 7/81	Διαγραφή της υποθέσεως T-159/02	43
2004/C 7/82	Διαγραφή της υποθέσεως T-162/03	43

II Προπαρασκευαστικές πράξεις

.....

III Πληροφορίες

2004/C 7/83	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> EE C 304 της 13.12.2003	44
-------------	--	----

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 6ης Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-4/01 (αίτηση του Employment Tribunal, Croydon για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Serene Martin, Rohit Daby, Brian Willis κατά South Bank University ⁽¹⁾

(«Οδηγία 77/187/ΕΟΚ — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβίβασης επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων — Πρόωρη σύνταξη και παρεπόμενες παροχές»)

(2004/C 7/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-4/01, με αντικείμενο αίτηση του Employment Tribunal, Croydon (Ηνωμένο Βασίλειο), προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Serene Martin, Rohit Daby, Brian Willis και South Bank University, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 3 της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 1977, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 171), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissechet (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen, C. Gulmann, F. Macken και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 6 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Τα δικαιώματα τα οποία συνδέονται με απόλυση ή τη χορήγηση πρόωρης συνταξιοδοτήσεως κατόπιν συμφωνίας με τον εργοδότη εμπίπτουν στην έννοια των «δικαιωμάτων και υποχρεώσεων» που διαλαμβάνει το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 1977, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων.
- 2) Παροχές πρόωρης συντάξεως, καθώς και παροχές που αποσκοπούν στη βελτίωση των όρων μιας τέτοιας συντάξεως, οι οποίες καταβάλλονται, σε περίπτωση πρόωρης συντάξεως που χορηγείται κατόπιν κοινής συμφωνίας μεταξύ του εργοδότη και του εργαζομένου σε εργαζομένου που έχουν συμπληρώσει ορισμένη ηλικία, όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, δεν αποτελούν παροχές γήρατος, ανικανότητας προς εργασία ή επιζώντων στο πλαίσιο συμπληρωματικών επαγγελματικών ή διεπαγγελματικών συστημάτων προνοίας περί των οποίων κάνει λόγο το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 77/187.

Το άρθρο 3 της εν λόγω οδηγίας έχει την έννοια ότι οι υποχρεώσεις που συνδέονται με τη χορήγηση μιας τέτοιας πρόωρης συντάξεως, οι οποίες απορρέουν από σύμβαση εργασίας, σχέση εργασίας ή συλλογική σύμβαση που δεσμεύει τον μεταβιβάζοντα έναντι των ενδιαφερομένων εργαζομένων, μεταφέρονται στον προς τον η μεταβίβαση υπό τις προϋποθέσεις και τους περιορισμούς που προβλέπει το άρθρο αυτό, ανεξάρτητα από το αν οι ως άνω υποχρεώσεις στηρίζονται σε πράξεις της δημόσιας αρχής ή άρχισαν να παράγουν τα αποτελέσματά τους κατόπιν τέτοιων πράξεων και ανεξάρτητα από τις σχετικές λεπτομέρειες εφαρμογής.

- 3) Το άρθρο 3 της οδηγίας 77/187 απαγορεύει στον προς τον η μεταβίβαση να προτείνει στους εργαζομένους μιας μεταβιβασθείσας μονάδας όρους λιγότερο ευνοϊκούς από εκείνους που εφάρμοζε ο μεταβιβάζων για την πρόωρη συνταξιοδότηση, και στους εργαζομένους αυτούς να δεχθούν τους εν λόγω όρους, όταν οι όροι αυτοί απλώς ευθυγραμμίζονται με τους όρους που έχουν εφαρμογή στους λοιπούς υπαλλήλους του προς τον η μεταβίβαση κατά τον χρόνο της μεταβίβασης, εκτός αν οι ευνοϊκότεροι όροι που εφάρμοζε προηγουμένως ο μεταβιβάζων προέκυπταν από συλλογική σύμβαση η οποία νομίμως δεν έχει πλέον εφαρμογή στους εργαζομένους της μεταβιβασθείσας μονάδας, λαμβανομένων υπόψη των προϋποθέσεων που διευκρινίζονται στην παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου 3.
- 4) Όταν κατά παράβαση των υποχρεώσεων δημοσίας τάξεως που επιβάλλει το άρθρο 3 της οδηγίας 77/187, ο προς τον η μεταβίβαση πρότεινε στους εργαζομένους της μεταβιβασθείσας μονάδας μικρότερη πρόωρη σύνταξη από εκείνη που μπορούσαν να απολαύουν στο πλαίσιο της σχέσεως εργασίας τους με τον μεταβιβάζοντα και αυτοί δέχθηκαν μια τέτοια πρόωρη σύνταξη, απόκειται στον προς τον η μεταβίβαση να τους χορηγήσει τις αναγκαίες αποζημιώσεις για να καταλήξει στους όρους πρόωρης συντάξεως που έχουν εφαρμογή στο πλαίσιο της εν λόγω σχέσεως εργασίας με τον μεταβιβάζοντα.

(1) ΕΕ C 61 της 24.2.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 20ής Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-8/01 (αίτηση του Østre Landsret για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): *Assurandør-Societetet*, ενεργούντος για λογαριασμό της *Taksatorringen*, κατά *Skatteministeriet* ⁽¹⁾

(«Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο στ', και Β, στοιχείο α' — Απαλλαγή των παροχών υπηρεσιών που πραγματοποιούνται από ανεξάρτητες ενώσεις προσώπων, η οποία δεν δημιουργεί κίνδυνο στρεβλώσεων του ανταγωνισμού — Απαλλαγή των δραστηριοτήτων ασφαλίσεως και παροχών υπηρεσιών σχετικών με τις δραστηριότητες αυτές που πραγματοποιούνται από τους ασφαλιστές και ασφαλιστικούς πράκτορες — Εκτιμήσεις των ζημιών σε αυτοκίνητα οχήματα, που πραγματοποιούνται από ένωση για λογαριασμό των ασφαλιστικών εταιριών που είναι μέλη της ενώσεως αυτής»)

(2004/C 7/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η δανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-8/01, με αντικείμενο αίτηση του Østre Landsret (Δανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ,

με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ *Assurandør-Societetet*, ενεργούντος για λογαριασμό της *Taksatorringen*, και *Skatteministeriet*, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο στ', και Β, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, A. La Pergola και S. von Bahr (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: H. A. Rühl, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 20 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το άρθρο 13, Β, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, έχει την έννοια ότι οι εκτιμήσεις ζημιών σε αυτοκίνητα, στις οποίες προβαίνει μία ένωση για λογαριασμό των μελών της τα οποία είναι ασφαλιστικές εταιρίες, δεν συνιστούν ούτε ασφαλιστικές εργασίες ούτε συναφείς προς τις πράξεις αυτές παροχές υπηρεσιών, που πραγματοποιούνται από τους ασφαλιστές και ασφαλιστικούς πράκτορες κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 2) Το άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο στ', έχει την έννοια ότι δεν πρέπει να παρέχεται απαλλαγή από τον φόρο προστιθέμενης αξίας βάσει της ως άνω διατάξεως σε ένωση όπως αυτή της κύριας δίκης — η οποία κατά τα λοιπά πληροί τις προϋποθέσεις της διατάξεως αυτής για την απαλλαγή από τον ΦΠΑ —, όταν υπάρχει συγκεκριμένος κίνδυνος να προκληθούν, αποκλειστικά λόγω της απαλλαγής αυτής στρεβλώσεις του ανταγωνισμού.
- 3) Εθνική νομοθεσία που επιτρέπει χρονικώς περιορισμένη απαλλαγή όταν είναι αμφίβολο κατά πόσον η απαλλαγή μπορεί να δημιουργήσει μεταγενέστερα κίνδυνο στρεβλώσεως του ανταγωνισμού, όπως στην υπόθεση της κύριας δίκης, συμφωνεί με το άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της έκτης οδηγίας, υπό τον όρον ότι η απαλλαγή θα ανανεώνεται για όσο χρόνο ο ενδιαφερόμενος θα πληροί τις προϋποθέσεις της ως άνω διατάξεως.
- 4) Το γεγονός ότι οι μεγάλες ασφαλιστικές εταιρίες αναθέτουν τις εκτιμήσεις ζημιών στα αυτοκίνητα σε δικούς τους εμπειρογνώμονες, αποφεύγοντας έτσι την επιβολή φόρου προστιθέμενης αξίας σε αυτές τις παροχές υπηρεσιών, δεν επηρεάζει τις απαντήσεις στο πρώτο, δεύτερο και τρίτο προδικαστικό ερώτημα.

(1) ΕΕ C 61 της 24.2.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 6ης Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-45/01 (αίτηση του Bundesfinanzhof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Christoph-Dornier-Stiftung für Klinische Psychologie κατά Finanzamt Gießen ⁽¹⁾

(«ΦΠΑ — Άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ — Φορολογική απαλλαγή — Ψυχοθεραπευτική αγωγή παρεχόμενη, σε χώρους εξωτερικών ιατρείων ενός ιδρύματος ιδιωτικού δικαίου, ανεγνωρισμένου ως κοινωφελούς, από διπλωματούχους ψυχολόγους μη έχοντες την ιδιότητα του ιατρού — Άμεσο αποτέλεσμα»)

(2004/C 7/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-45/01, με αντικείμενο αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Christoph-Dornier-Stiftung für Klinische Psychologie και Finanzamt Gießen, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 13, Α, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους D. A. O. Edward, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, P. Jann, και A. Rosas (εισηγητή), δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 6 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Η ψυχοθεραπευτική αγωγή η οποία παρέχεται στους χώρους εξωτερικών ιατρείων ενός ιδρύματος ιδιωτικού δικαίου από διπλωματούχους ψυχολόγους μη έχοντες την ιδιότητα του ιατρού εμπίπτει στην έννοια «στενά συνδεόμενες [...] πράξεις» με τη νοσοκομειακή ή ιατρική περίθαλψη, σύμφωνα με το άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, μόνον όταν η αγωγή αυτή παρέχεται πράγματι ως υπηρεσία παρεπόμενη της νοσοκομειακής ή της ιατρικής περίθαλψης των αποδεκτών της, η οποία συνιστά την κύρια παροχή. Αντιθέτως, ο όρος «ιατρική περίθαλψη» που περιλαμβάνεται στη διάταξη αυτή ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι καλύπτει το σύνολο των παροχών ιατρικής περίθαλψης στις οποίες αναφέρεται η ίδια διάταξη, υπό στοιχείο γ', ιδίως τις παροχές που πραγματοποιούνται από πρόσωπα μη έχοντα την ιδιότητα του ιατρού αλλά παρέχοντα παραϊατρικές υπηρεσίες, όπως η παρεχόμενη από διπλωματούχους ψυχολόγους ψυχοθεραπευτική αγωγή.

- 2) Η αναγνώριση ενός ιδρύματος κατά την έννοια του άρθρου 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388 δεν προϋποθέτει τυπική διαδικασία αναγνωρίσεως, η δε αναγνώριση αυτή δεν πρέπει κατ' ανάγκη να προκύπτει από εθνικές διατάξεις φορολογικού χαρακτήρα. Όταν οι εθνικές κανόνες περί αναγνωρίσεως περιλαμβάνουν περιορισμούς οι οποίοι βαίνουν πέραν των ορίων της εξουσίας εκτιμήσεως που παρέχει στα κράτη μέλη η διάταξη αυτή, αποκείται στο εθνικό δικαστήριο να καθορίσει, βάσει του συνόλου των ασκούντων επίδραση στοιχείων, αν ένας υποκείμενος στον φόρο πρέπει ωστόσο να θεωρείται ως «άλλο ίδρυμα της αυτής φύσεως, δεόντως αναγνωρισμένο» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 3) Δεδομένου ότι η απαλλαγή στην οποία αναφέρεται το άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της έκτης οδηγίας 77/388 δεν εξαρτάται από τη νομική μορφή του υποκειμένου στον φόρο ο οποίος παρέχει τις μνημονευόμενες στις εν λόγω διατάξεις ιατρικές ή παραϊατρικές υπηρεσίες, η ψυχοθεραπευτική αγωγή που παρέχεται από ίδρυμα ιδιωτικού δικαίου μέσω ψυχοθεραπευτών απασχολούμενων από το ίδρυμα αυτό μπορεί να τύχει της εν λόγω απαλλαγής.
- 4) Υπό συνθήκες όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, ένας υποκείμενος στον φόρο μπορεί να επικαλεστεί το άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', της έκτης οδηγίας 77/388 ενώπιον εθνικού δικαστηρίου, για να εμποδίσει την εφαρμογή ρυθμίσεως του εσωτερικού δικαίου μη συμβατής με τη διάταξη αυτή.

(¹) ΕΕ C 134 της 5.5.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 6ης Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-101/01 (αίτηση του Göta hovrätt για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Bodil Lindqvist ⁽¹⁾

(«Οδηγία 95/46/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Δημοσίευση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο Διαδίκτυο — Τόπος της δημοσίευσής — Έννοια της διαβίβασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς τρίτες χώρες — Ελευθερία εκφράσεως — Συμβατό προς την οδηγία 95/46 της προβλεπόμενης από νομοθεσία κράτους μέλους ισχυρότερης προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα»)

(2004/C 7/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-101/01, με αντικείμενο αίτηση του Göta hovrätt (Σουηδία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά Bodil Lindqvist, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς, μεταξύ άλλων, την ερμηνεία της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (EE L 281, σ. 31), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο του πρώτου τμήματος, προεδρεύοντα, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues και A. Rosas, προέδρους τμήματος, D. A. O. Edward (εισηγητή), J.-P. Puissochet, F. Macken και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 6 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η εργασία που συνίσταται στην αναφορά, επί ιστοσελίδας του Διαδικτύου, σε διάφορα πρόσωπα και στον προσδιορισμό τους είτε με το όνομά τους είτε με άλλα μέσα, για παράδειγμα με τον αριθμό τηλεφώνου τους ή με στοιχεία σχετικά με τις συνθήκες εργασίας τους και τις ασχολίες τους κατά τον ελεύθερο χρόνο, συνιστά «αυτοματοποιημένη, εν όλω ή εν μέρει, επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα», κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/46 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών.
- 2) Μια τέτοια επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν εμπίπτει σε καμία από τις εξαιρέσεις του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 95/46.
- 3) Η αναφορά του γεγονότος ότι ένα πρόσωπο τραυματίστηκε στο πόδι και τελεί σε μερική αναρρωτική άδεια συνιστά δεδομένο προσωπικού χαρακτήρα σχετικό με την υγεία, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/46.
- 4) Δεν υφίσταται «διαβίβαση δεδομένων προς τρίτη χώρα» κατά την έννοια του άρθρου 25 της οδηγίας 95/46 οσάκις ένα πρόσωπο που βρίσκεται εντός κράτους μέλους αναγράφει σε ιστοσελίδα του Διαδικτύου, η οποία είναι αποθηκευμένη στον χώρο του παρέχοντος υπηρεσίες φιλοξενίας ο οποίος είναι εγκατεστημένος εντός του ίδιου αυτού κράτους ή εντός άλλου κράτους μέλους, δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, παρέχοντας έτσι τη δυνατότητα προσβάσεως στα δεδομένα αυτά σε κάθε πρόσωπο που συνδέεται με το Διαδίκτυο, συμπεριλαμβανομένων των προσώπων που βρίσκονται εντός τρίτων χωρών.
- 5) Οι διατάξεις της οδηγίας 95/46 δεν περιέχουν, αυτές καθαυτές, περιορισμό αντίθετο προς τη γενική αρχή της ελευθερίας της εκφράσεως ή προς άλλα δικαιώματα και ελευθερίες που ισχύουν εντός της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και αντιστοιχούν ιδίως στο άρθρο 10 της ΕΣΔΑ. Εναπόκειται στις εθνικές αρχές και στα εθνικά δικαστήρια που είναι αρμόδια για την εφαρμογή της εθνικής ρυθμίσεως περί μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 95/46 να διασφαλίσουν τη δίκαιη στάθμιση των αξιών προστασίας δικαιωμάτων και συμφερόντων, συμπεριλαμβανομένων των θεμελιωδών δικαιωμάτων που προστατεύει η κοινοτική έννομη τάξη.
- 6) Τα μέτρα που λαμβάνουν τα κράτη μέλη για να διασφαλίσουν την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να είναι σύμφωνα τόσο προς τις διατάξεις της οδηγίας 95/46 όσο και προς τον σκοπό της, ο οποίος συνίσταται στη διατήρηση της ισορροπίας μεταξύ της ελεύθερης κυκλοφορίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και της προστασίας της ιδιωτικής ζωής. Αντιθέτως, τίποτε

δεν απαγορεύει σ' ένα κράτος μέλος να διευρύνει το περιεχόμενο της εθνικής νομοθεσίας περί μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο των διατάξεων της οδηγίας 95/46 ώστε να καλύπτει τομείς μη συμπεριλαμβανόμενους στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αυτής, εφόσον τούτο δεν απαγορεύεται από καμία άλλη διάταξη του κοινοτικού δικαίου.

(¹) EE C 118 της 21.4.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 20ής Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-126/01 (αίτηση του *cour administrative d'appel de Lyon* για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως):
Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie
κατά **GEMO SA** (¹)

(«Κρατικές ενισχύσεις — Σύστημα χρηματοδότησεως μιας δημόσιας υπηρεσίας απορριψεως ζωικών αποβλήτων με φόρο επί της αγοράς κρέατος — Ερμηνεία του άρθρου 92 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρου 87 ΕΚ)»)

(2004/C 7/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-126/01, με αντικείμενο αίτηση του *cour administrative d'appel de Lyon* (Γαλλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ *Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie* και *GEMO SA*, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 92 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρου 87 ΕΚ), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους B. Σκουρή, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), R. Schintgen, F. Macken και N. Colneric, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 20 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 92, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ) έχει την έννοια ότι καθεστώς όπως το επίδικο στην κύρια δίκη, το οποίο διασφαλίζει για τους κτηνοτρόφους και τα σφαγεία τη δωρεάν συλλογή και την απόρριψη των σορών ζώων και των αποβλήτων σφαγείων πρέπει να χαρακτηριστεί ως κρατική ενίσχυση.

(¹) EE C 134 της 5.5.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 20ής Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-152/01 (αίτηση του Bundesfinanzhof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Kyocera Electronics Europe GmbH κατά Hauptzollamt Krefeld ⁽¹⁾

(«Κοινό Δασολόγιο — Δασμολογητέα αξία — Καθορισμός της συναλλακτικής αξίας — Τόκοι καταβλητέοι βάσει συμφωνίας χρηματοδοτήσεως — Δεν περιλαμβάνονται — Προϋποθέσεις — Τόκοι που διακρίνονται από την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή — Δήλωση στην οποία δεν αναγράφονται οι οφειλόμενοι ή καταβληθέντες τόκοι»)

(2004/C 7/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-152/01, με αντικείμενο αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Kyocera Electronics Europe GmbH και Hauptzollamt Krefeld, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1495/80 της Επιτροπής, της 11ης Ιουνίου 1980, περί της θεσπίσεως εκτελεστικών διατάξεων ορισμένων ρυθμίσεων του κανονισμού (ΕΟΚ) 1224/80 του Συμβουλίου, περί της δασμολογητέας αξίας των εμπορευμάτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/008, σ. 270), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 220/85 της Επιτροπής, της 29ης Ιανουαρίου 1985 (ΕΕ L 25, σ. 7), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, C. W. A. Timmermans (εισηγητή) και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 20 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1495/80 της Επιτροπής, της 11ης Ιουνίου 1980, περί της θεσπίσεως εκτελεστικών διατάξεων ορισμένων ρυθμίσεων του κανονισμού (ΕΟΚ) 1224/80 του Συμβουλίου περί της δασμολογητέας αξίας των εμπορευμάτων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 220/85 της Επιτροπής, της 29ης Ιανουαρίου 1985, έχει την έννοια ότι οι καταβληθέντες τόκοι διακρίνονται από την αξία των εμπορευμάτων ακόμη και στην περίπτωση που, κατά το κρίσιμο χρονικό σημείο της αποδοχής της τελωνειακής διασαφήσεως, οι τελωνειακές αρχές έχουν στη διάθεσή τους μόνον το τιμολόγιο για την καθαρή αξία των εμπορευμάτων, από το οποίο, όπως και από τη δήλωση δασμολογητέας αξίας, δεν προκύπτει ούτε ρητώς ούτε εμμέσως ότι στο πλαίσιο της οικείας εισαγωγής ο αγοραστής κατέβαλε ή οφείλει να καταβάλει τόκους στον πωλητή.

(¹) ΕΕ C 186 της 30.6.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 13ης Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-209/01 (αίτηση του Bundesfinanzhof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Theodor Schilling, Angelika Fleck-Schilling κατά Finanzamt Nürnberg-Süd ⁽¹⁾

(«Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Υπάλληλοι και λοιπό προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Διατήρηση της φορολογικής κατοικίας στο κράτος μέλος καταγωγής — Φόρος εισοδήματος — Έκπτωση δαπανών για οικιακή βοήθη»)

(2004/C 7/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-209/01, με αντικείμενο αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Theodor Schilling, Angelika Fleck-Schilling και Finanzamt Nürnberg-Süd, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 48 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 39 ΕΚ) και του άρθρου 14, πρώτο εδάφιο, του πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους D. A. O. Edward, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, A. La Pergola και S. von Bahr (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 13 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 48 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 39 ΕΚ), σε συνδυασμό με το άρθρο 14 του πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, δεν επιτρέπει υπάλληλοι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καταγόμενοι από τη Γερμανία, οι οποίοι κατοικούν στο Λουξεμβούργο, όπου ασκούν τη δραστηριότητά τους ως υπάλληλοι, και οι οποίοι έχουν υποβληθεί σε δαπάνες για οικιακή βοήθη στο δεύτερο κράτος μέλος, να μην μπορούν να εκπέσουν αυτές τις δαπάνες από τα εισοδήματά τους στη Γερμανία, λόγω του ότι οι εισφορές που καταβλήθηκαν για την οικιακή βοήθη δεν καταβλήθηκαν στο εκ του νόμου προβλεπόμενο γερμανικό συνταξιοδοτικό σύστημα ασφαλίσεως, αλλά στο λουξεμβουργιανό σύστημα ασφαλίσεως.

(¹) ΕΕ C 212 της 28.7.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 20ής Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-212/01 (αίτηση του Landesgericht Innsbruck για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Margarete Unterperthinger κατά Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter⁽¹⁾

(«Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Απαλλαγή των παροχών ιατρικής περιθάλψεως στο πλαίσιο της ασκήσεως ιατρικών και παραϊατρικών επαγγελματιών — Ιατρική πραγματογνωμοσύνη»)

(2004/C 7/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-212/01, με αντικείμενο αίτηση του Landesgericht Innsbruck (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Margarete Unterperthinger και Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), καθώς και της νομολογίας του Δικαστηρίου που απορρέει ιδίως από την απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2000, C-384/98, D. (Συλλογή 2000, σ. I-6795), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους Α. Rosas (εισηγητή), προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, D. A. O. Edward και Α. La Pergola, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 20 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η προβλεπόμενη από την εν λόγω διάταξη απαλλαγή από τον φόρο προστιθεμένης αξίας δεν εφαρμόζεται επί της παροχής υπηρεσιών ιατρού οι οποίες συνίστανται στην κατάρτιση εκθέσεως πραγματογνωμοσύνης σχετικά με την κατάσταση της υγείας ενός προσώπου προκειμένου να στοιχειοθετηθεί ή να απορριφθεί μια αίτηση για την καταβολή συντάξεως αναπηρίας. Το γεγονός ότι ο πραγματογνώμων ιατρός διορίστηκε από δικαστήριο ή από ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό φορέα δεν ασκεί συναφώς επιρροή.

(¹) ΕΕ C 212 της 28.7.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 18ης Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-216/01 (αίτηση του Handelsgericht Wien για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Budějovický Budvar, národní podnik, κατά Rudolf Ammersin GmbH⁽¹⁾

(«Προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προελεύσεως — Διμερής σύμβαση μεταξύ κράτους μέλους και τρίτης χώρας περί προστασίας των ενδείξεων γεωγραφικής προελεύσεως της εν λόγω τρίτης χώρας — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2081/92 — Άρθρο 307 ΕΚ — Διαδοχή κρατών όσον αφορά την εφαρμογή των Συνθηκών»)

(2004/C 7/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-216/01, με αντικείμενο αίτηση του Handelsgericht Wien (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Budějovický Budvar, národní podnik, και Rudolf Ammersin GmbH, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία των άρθρων 28 ΕΚ, 30 ΕΚ και 307 ΕΚ, καθώς και του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προελεύσεως των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ L 208, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 535/97 του Συμβουλίου, της 17ης Μαρτίου 1997 (ΕΕ L 83, σ. 3), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, Ρ. Jann, C. W. A. Timmermans (εισηγητή), C. Gulmann και J. N. Cunha Rodrigues, προέδρους τμήματος, D. A. O. Edward, Α. La Pergola, J.-P. Puissechet, R. Schintgen, N. Colneric και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: Α. Tizzano, γραμματέας: Η. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 18 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το άρθρο 28 ΕΚ και ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2081/92 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προελεύσεως των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 535/97 του Συμβουλίου, της 17ης Μαρτίου 1997, δεν απαγορεύουν την εφαρμογή διατάξεως διμερούς συμφωνίας, συναφθείσας μεταξύ κρατών μέλους και τρίτης χώρας, η οποία παρέχει σε απλή και έμμεση ένδειξη γεωγραφικής προελεύσεως της εν λόγω τρίτης χώρας προστασία εντός του κράτους μέλους εισαγωγής η οποία είναι ανεξάρτητη από οποιονδήποτε κίνδυνο παραπλανήσεως και παρέχει τη δυνατότητα να εμποδίζεται η εισαγωγή εμπορεύματος που έχει νομίμως διατεθεί στο εμπόριο εντός άλλου κράτους μέλους.
- 2) Το άρθρο 28 ΕΚ δεν επιτρέπει την εφαρμογή διατάξεως διμερούς συμφωνίας, συναφθείσας μεταξύ κράτους μέλους και τρίτης χώρας, η οποία παρέχει σε ονομασία μη αναφερόμενη ούτε άμεσα ούτε έμμεσα εντός της χώρας αυτής

στη γεωγραφική προέλευση του προϊόντος το οποίο προσδιορίζει προστασία εντός του κράτους μέλους εισαγωγής η οποία είναι ανεξάρτητη από οποιονδήποτε κίνδυνο παραπλανήσεως και παρέχει τη δυνατότητα να εμποδίζεται η εισαγωγή εμπορεύματος που έχει νομίμως διατεθεί στο εμπόριο εντός άλλου κράτους μέλους.

- 3) Το άρθρο 307, πρώτο εδάφιο, ΕΚ ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι επιτρέπει σε δικαστήριο κράτους μέλους, υπό την επιφύλαξη των εξετάσεων στις οποίες πρέπει να προβεί το δικαστήριο αυτό βάσει ιδίως των στοιχείων που εκτίθενται στην παρούσα απόφαση, να εφαρμόζει διατάξεις διμερών συνθηκών, όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, οι οποίες έχουν συναφθεί μεταξύ του εν λόγω κράτους μέλους και τρίτης χώρας και συνεπάγονται την προστασία ονομασίας αυτής της τρίτης χώρας, έστω και αν οι διατάξεις αυτές αποδεικνύονται αντίθετες προς τους κανόνες της Συνθήκης ΕΚ, για τον λόγο ότι πρόκειται για υποχρέωση απορρέουσα από συμβάσεις συναφθείσες πριν από τον χρόνο προσχωρήσεως του οικείου κράτους μέλους στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εν αναμονή της δυνατότητας εξαίψεως ενδεχομένων ασυμβιβάσεων μεταξύ συμβάσεως προγενέστερης της προσχωρήσεως του οικείου κράτους μέλους στην Ευρωπαϊκή Ένωση και της Συνθήκης δι' ενός των μέσων στα οποία αναφέρεται το άρθρο 307, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, το πρώτο εδάφιο του άρθρου αυτού επιτρέπει στο εν λόγω κράτος μέλος να εξακολουθήσει να εφαρμόζει τέτοια σύμβαση εφόσον αυτή συνεπάγεται υποχρεώσεις οι οποίες εξακολουθούν να το δεσμεύουν δυνάμει του διεθνούς δικαίου.

(¹) ΕΕ C 245 της 1.9.2001.

άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά Piergiorgio Gambelli κ.λπ., η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 43 ΕΚ και 49 ΕΚ, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans και J. N. Cunha Rodrigues, προέδρους τμήματος, D. A. O. Edward (εισηγητή), R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 6 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία απαγορεύει —υπό την απειλή επιβολής ποινικών κυρώσεων— την άσκηση των δραστηριοτήτων συγκεντρώσεως, αποδοχής, καταχωρίσεως και διαβίβασεως προτάσεων στοιχημάτων, ιδίως αναφορικά με αθλητικές συναντήσεις, ελλείπει αδείας παραχωρήσεως ή αδείας χορηγηθείσας από το οικείο κράτος μέλος, συνιστά περιορισμό της ελευθερίας εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών που προβλέπουν, αντιστοίχως, τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξετάσει αν μια τέτοια κανονιστική ρύθμιση, λαμβανομένων υπόψη των συγκεκριμένων λεπτομερειών εφαρμογής της, ανταποκρίνεται πράγματι στους δυνάμενους να τη δικαιολογήσουν σκοπούς και αν οι περιορισμοί που επιβάλλει δεν εμφανίζονται ως δυσανάλογοι σε σχέση με τους σκοπούς αυτούς.

(¹) ΕΕ C 245 της 1.9.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 6ης Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-243/01 (αίτηση του Tribunale di Ascoli Piceno για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως):
Piergiorgio Gambelli κ.λπ. (¹)

(«Δικαίωμα εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Συγκέντρωση, σε κράτος μέλος, στοιχημάτων για αθλητικά γεγονότα και μετάδοση, μέσω του Διαδικτύου, σε άλλο κράτος μέλος — Απαγόρευση υπό την απειλή επιβολής ποινικών κυρώσεων — Νομοθεσία κράτους μέλους που επιφυλάσσει υπέρ ορισμένων οργανισμών το δικαίωμα συγκεντρώσεως στοιχημάτων»)

(2004/C 7/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-243/01, με αντικείμενο αίτηση του Tribunale di Ascoli Piceno (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 25ης Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-278/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Απόφαση του Δικαστηρίου αναγνωρίζουσα παράβαση — Παράλειψη εκτελέσεως — Άρθρο 228 ΕΚ — Χρηματικές κυρώσεις — Χρηματική ποινή — Ποιότητα των υδάτων κολυμβήσεως — Οδηγία 76/160/ΕΟΚ»)

(2004/C 7/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-278/01, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: G. Valero Jordana) κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(εκπρόσωπος: S. Ortiz Vaamonde), με αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλιστεί ότι η ποιότητα των εσωτερικών υδάτων κολυμβήσεως στην ισπανική επικράτεια έχει καταστεί σύμφωνη με τις οριακές τιμές που καθορίζονται δυνάμει του άρθρου 3 της οδηγίας 76/160/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 1975, περί της ποιότητας των υδάτων κολυμβήσεως (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 108), παρά τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4 της οδηγίας αυτής, παρέλειψε να εκτελέσει την απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 1998, C-92/96, Επιτροπή κατά Ισπανίας (Συλλογή 1998, σ. I-505), και παρέβη για τον λόγο αυτόν τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 228 ΕΚ, καθώς και, αφενός να υποχρεωθεί το Βασίλειο της Ισπανίας να καταβάλλει στην Επιτροπή, στον λογαριασμό «ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Κοινότητας», χρηματική ποινή 45 600 ευρώ ημερησίως, για κάθε ημέρα καθυστερήσεως λήψεως των αναγκαίων μέτρων για την εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Ισπανίας, από την ημέρα δημοσίευσής της αποφάσεως επί της παρούσας υποθέσεως έως την ημέρα εκτελέσεως της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Ισπανίας, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), προέδρους τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 25 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλιστεί ότι η ποιότητα των εσωτερικών υδάτων κολυμβήσεως στην ισπανική επικράτεια έχει καταστεί σύμφωνη με τις οριακές τιμές που καθορίζονται δυνάμει του άρθρου 3 της οδηγίας 76/160/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 1975, περί της ποιότητας των υδάτων κολυμβήσεως, παρά τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4 της οδηγίας αυτής, δεν έλαβε όλα τα αναγκαία μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου, της 12ης Φεβρουαρίου 1998, C-92/96, Επιτροπή κατά Ισπανίας, και παρέβη εξ αυτού του λόγου τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 228 ΕΚ.
- 2) Υποχρεώνει το Βασίλειο της Ισπανίας να καταβάλλει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στον λογαριασμό «ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Κοινότητας», χρηματική ποινή 624 150 ευρώ ετησίως και για κάθε 1 % των περιοχών κολυμβήσεως στα εσωτερικά ισπανικά ύδατα των οποίων η ασυμφωνία της ποιότητας με τις οριακές τιμές που καθορίζονται βάσει της οδηγίας 76/160 θα έχει διαπιστωθεί για το εν λόγω έτος, από τον χρόνο διαπιστώσεως της ποιότητας των υδάτων κολυμβήσεως που επιτεύχθηκε κατά την πρώτη κολυμβητική περίοδο μετά τη δημοσίευση της παρούσας αποφάσεως μέχρι το έτος κατά το οποίο θα εφαρμοστεί πλήρως η προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Ισπανίας.
- 3) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 245 της 1.9.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 6ης Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-293/00: Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Ακύρωση της αποφάσεως 2000/362/ΕΚ της Επιτροπής,
της 25ης Μαΐου 2000, σχετικά με το συνολικό ποσό της
κοινοτικής χρηματοδοτικής ενίσχυσης στο πλαίσιο της
εξάλειψης της κλασικής πανώλης των χοίρων στις Κάτω
Χώρες το 1997»)

(2004/C 7/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί
στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-293/00, Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: A. Fierstra, C. Wissels και J. G. M. van Bakel) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: T. van Rijn), με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως 2000/362/ΕΚ της Επιτροπής, της 25ης Μαΐου 2000, σχετικά με το συνολικό ποσό της κοινοτικής χρηματοδοτικής ενίσχυσης στο πλαίσιο της εξάλειψης της κλασικής πανώλης των χοίρων στις Κάτω Χώρες το 1997 (ΕΕ L 129, σ. 33), κατά το μέρος που μειώνει κατά 25 %, όσον αφορά τη χρηματοδοτική ενίσχυση της Κοινότητας για την εξάλειψη της κλασικής πανώλης των χοίρων στις Κάτω Χώρες το 1997, το ποσό της αποζημιώσεως που καταβλήθηκε στους εκτροφείς χοίρων, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο του τετάρτου τμήματος, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, D. A. O. Edward (εισηγητή) και S. von Bahr, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 6 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 335 της 25.11.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 13ης Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-294/01 (αίτηση του Tribunale civile di Bologna για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως):
Granarolo SpA κατά Comune di Bologna ⁽¹⁾

(«Γεωργία — Υγειονομικοί κανόνες για την παραγωγή και την εμπορία θερμικά επεξεργασμένου γάλακτος — Ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων — Εθνικός νόμος επιβάλλον χρονικό όριο για την ανάλωση του γάλακτος που παστεριώνεται σε υψηλή θερμοκρασία»)

(2004/C 7/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-294/01, με αντικείμενο αίτηση του Tribunale civile di Bologna (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Granarolo SpA και Comune di Bologna, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία της οδηγίας 92/46/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1992, για τη θέσπιση των υγειονομικών κανόνων για την παραγωγή και την εμπορία νωπού γάλακτος, θερμικά επεξεργασμένου γάλακτος και προϊόντων με βάση το γάλα (ΕΕ L 268, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 94/71/ΕΚ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1994 (ΕΕ L 368, σ. 33), της οδηγίας 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1978, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση και την παρουσίαση των τροφίμων που προορίζονται για τον τελικό καταναλωτή καθώς επίσης και τη διαφήμισή τους (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/024, σ. 33), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 1997 (ΕΕ L 43, σ. 21), και της οδηγίας 89/396/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1989, σχετικά με τις ενδείξεις ή τα σήματα που επιτρέπουν την αναγνώριση της παρτίδας στην οποία ανήκει ένα τρόφιμο (ΕΕ L 186, σ. 21), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο του τετάρτου τμήματος και προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, P. Jann και S. von Bahr (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 13 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η οδηγία 92/46/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1992, για τη θέσπιση των υγειονομικών κανόνων για την παραγωγή και την εμπορία νωπού γάλακτος, θερμικά επεξεργασμένου γάλακτος και προϊόντων με βάση το γάλα, όπως τροποποιήθηκε

με την οδηγία 94/71/ΕΚ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1994, καθώς και τα άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ, απαγορεύουν εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, που προβλέπει για το παστεριωμένο σε υψηλή θερμοκρασία γάλα χρονικό όριο αναλώσεως τεσσάρων ημερών από την ημερομηνία συσκευασίας του προϊόντος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 275 της 29.9.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 20ής Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-296/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας ⁽¹⁾

(«Παράβαση κράτους μέλους — Μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 90/220/ΕΚ — Γενετικά μεταλλαγμένοι οργανισμοί»)

(2004/C 7/14)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-296/01, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: G. zur Hausen, επικουρούμενος από τους M. van der Woude και V. Landes) κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωποι: G. de Bergues και R. Loosli-Surrans) με αντικείμενο να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να μεταφέρει ορθά ή πλήρως τα άρθρα 5, σημεία 1 έως 4, 6, παράγραφοι 2 και 5, 9, παράγραφος 3, 11, παράγραφοι 1 έως 3 και 6, 12 παράγραφοι 3 και 4, καθώς και 19, παράγραφοι 2 έως 4, της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 1990, για την σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον (ΕΕ L 117, σ. 15), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/35/ΕΚ της Επιτροπής, της 18ης Ιουνίου 1997, για τη δεύτερη προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ (ΕΕ L 169, σ. 72), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή και από το άρθρο 249 ΕΚ, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen, B. Σκουρή, N. Colneric και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 20 Νοεμβρίου 2003 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να μεταφέρει ορθά ή πλήρως τα άρθρα 5, σημεία 1 έως 4, 6, παράγραφοι 2 και 5, 9, παράγραφος 3, 11, παράγραφοι 1 έως 3 και 6, 12 παράγραφοι 3 και 4, καθώς και 19, παράγραφοι 2 έως 4, της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 1990, για την σκόπιμη ελευθέρωση γενετικά τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/35/ΕΚ της Επιτροπής, της 18ης Ιουνίου 1997, για τη δεύτερη προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 90/220, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή και από το άρθρο 249 ΕΚ.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 259 της 15.9.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 20ής Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-307/01 (αίτηση του **Duties Tribunal, London** για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): **Peter d'Ambrumenil, Dispute Resolution Services Ltd** κατά **Commissioners of Customs & Excise** (¹)

(«Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Απαλλαγή των παροχών ιατρικής περιθάλψεως στο πλαίσιο της ασκήσεως ιατρικών και παραϊατρικών επαγγελματίων»)

(2004/C 7/15)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-307/01, με αντικείμενο αίτηση του VAT and Duties Tribunal, London (Ηνωμένο Βασίλειο), προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Peter d'Ambrumenil, Dispute Resolution Services Ltd και Commissioners of Customs & Excise, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους Α. Rosas (εισηγητή), προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, D. A. O. Edward και Α. La Pergola, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διο-

κήσεως, εξέδωσε στις 20 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η προβλεπόμενη από την εν λόγω διάταξη απαλλαγή από τον φόρο προστιθεμένης αξίας εφαρμόζεται επί των παροχών ιατρικών υπηρεσιών οι οποίες συνίστανται:
 - στη διενέργεια ιατρικών εξετάσεων σε ιδιώτες, μετά από σχετικό αίτημα εργοδοτών ή ασφαλιστικών εταιριών,
 - στη λήψη αίματος ή άλλων σωματικών δειγμάτων για την ανίχνευση της παρουσίας ιών, λοιμώξεων ή άλλων ασθενειών μετά από σχετικό αίτημα εργοδοτών ή ασφαλιστικών εταιριών, ή
 - στην έκδοση ιατρικού πιστοποιητικού ικανότητας, π.χ. ικανότητας για πραγματοποίηση ταξιδιού, όταν οι ως άνω παροχές υπηρεσιών αποσκοπούν κυρίως στην προστασία της υγείας του ενδιαφερομένου.
- 2) Η εν λόγω απαλλαγή δεν εφαρμόζεται επί των ακολούθων παροχών υπηρεσιών, οι οποίες πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της ασκήσεως του ιατρικού επαγγέλματος:
 - έκδοση ιατρικών πιστοποιητικών στο πλαίσιο της χορηγήσεως συντάξεως πολέμου,
 - διενέργεια ιατρικών εξετάσεων με σκοπό την κατάρτιση ειδικής ιατρικής γνωματεύσεως αφορώσας ζητήματα ευθύνης και τον προσδιορισμό της ζημίας που υπέστησαν ιδιώτες οι οποίοι προτίθενται να ασκήσουν αγωγή αποζημιώσεως λόγω σωματικών βλαβών,
 - κατάρτιση ιατρικών γνωματεύσεων κατόπιν των εξετάσεων που αναφέρονται στην προηγούμενη περίπτωση, καθώς και κατάρτιση ιατρικών γνωματεύσεων στηριζομένων σε ιατρικές σημειώσεις, χωρίς, όμως, να διενεργηθούν ιατρικές εξετάσεις,
 - διενέργεια ιατρικών εξετάσεων με σκοπό την κατάρτιση ειδικών ιατρικών γνωματεύσεων σχετικά με περιπτώσεις ιατρικών σφαλμάτων, μετά από σχετικό αίτημα προσώπων τα οποία προτίθενται να προσφύγουν στη δικαιοσύνη,
 - κατάρτιση ιατρικών γνωματεύσεων κατόπιν των εξετάσεων που αναφέρονται στην προηγούμενη περίπτωση, καθώς και κατάρτιση ιατρικών γνωματεύσεων στηριζομένων σε ιατρικές σημειώσεις, χωρίς, όμως, να διενεργηθούν ιατρικές εξετάσεις.

(¹) ΕΕ C 317 της 10.11.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 6ης Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-311/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών ⁽¹⁾

(«Παράβαση κράτους μέλους — Κοινωνική ασφάλιση — Άρθρα 69 και 71 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 — Παροχές ανεργίας — Μεθοριακοί εργαζόμενοι — Διατήρηση του δικαιώματος λήψεως παροχών σε περίπτωση αναζήτησεως εργασίας σε άλλο κράτος μέλος»)

(2004/C 7/16)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-311/01, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. Michard και H. van Vliet) κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: H. G. Sevenster και I. van der Steen), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, με το να αρνείται στους ευρισκόμενους σε πλήρη ανεργία μεθοριακούς εργαζόμενους την ευχέρεια να χρησιμοποιήσουν την προβλεπόμενη στο άρθρο 69 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2001/83 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 1983 (ΕΕ L 230, σ. 6), δυνατότητα να μεταβούν, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στην εν λόγω διάταξη, σε ένα ή σε περισσότερα κράτη μέλη προς αναζήτηση εργασίας διατηρώντας ταυτόχρονα το δικαίωμά τους σε παροχές ανεργίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 69 και 71 του εν λόγω κανονισμού, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. La Pergola (εισηγητή), προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, P. Jann και S. von Bahr, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 6 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, με το να αρνείται στους ευρισκόμενους σε πλήρη ανεργία μεθοριακούς εργαζόμενους την ευχέρεια να χρησιμοποιήσουν την προβλεπόμενη στο άρθρο 69 του κανονισμού 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2001/83 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 1983, δυνατότητα να μεταβούν, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στην εν λόγω διάταξη, σε ένα ή σε περισσότερα κράτη μέλη προς αναζήτηση εργασίας διατηρώντας ταυτόχρονα το δικαίωμά τους σε παροχές ανεργίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 69 και 71 του εν λόγω κανονισμού.

- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 289 της 13.10.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 13ης Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-313/01 (αίτηση του Corte suprema di cassazione για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Christine Morgenbesser κατά Consiglio dell'Ordine degli avvocati di Genova ⁽¹⁾

(«Ελεύθερη εγκατάσταση — Εγγραφή στα μητρώα των "praticanti" — Αναγνώριση πτυχίων — Πρόσβαση σε νομοθετικά κατοχυρωμένη δραστηριότητα»)

(2004/C 7/17)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-313/01, με αντικείμενο αίτηση της Corte suprema di cassazione (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαδικασίας που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Christine Morgenbesser και Consiglio dell'Ordine degli avvocati di Genova, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 10 ΕΚ, 12 ΕΚ, 14 ΕΚ, 39 ΕΚ, 43 ΕΚ και 149 ΕΚ, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο του τετάρτου τμήματος, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, D. A. O. Edward (εισηγητή) και A. La Pergola, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 13 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το κοινοτικό δίκαιο εμποδίζει τις αρχές κράτους μέλους να αρνούνται να εγγράψουν, στα μητρώα των διανυόντων περίοδο ασκήσεως αναγκαία για την εν συνεχεία άσκηση του δικηγορικού επαγγέλματος, τον κάτοχο πτυχίου νομικής, το οποίο απέκτησε σε άλλο κράτος μέλος, με μόνη αιτιολογία ότι το πτυχίο αυτό δεν έχει χορηγηθεί ούτε επικυρωθεί από πανεπιστήμιο του πρώτου κράτους.

(¹) ΕΕ C 289 της 10.10.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 20ής Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-340/01 (αίτηση του Oberster Gerichtshof για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Carlito Ablor κ.λπ. κατά Sodexho MM Catering Gesellschaft mbH, παρισταμένης της: Sanrest Großküchen Betriebsgesellschaft mbH ⁽¹⁾)

(«Κοινωνική πολιτική — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Μεταβιβάσεις επιχειρήσεων — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Οδηγία 77/187/ΕΟΚ — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια της μεταβιβάσεως»)

(2004/C 7/18)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-340/01, με αντικείμενο αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Carlito Ablor κ.λπ. και Sodexho MM Catering Gesellschaft mbH, παρισταμένης της: Sanrest Großküchen Betriebsgesellschaft mbH, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 1 της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 1977, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 171), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, J. N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissochet (εισηγητή), F. Macken και N. Colneric, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 20 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 1 της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 1977, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεως επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η οδηγία αυτή έχει εφαρμογή σε μια κατάσταση όπου ο αναθέσας με σύμβαση την πλήρη διαχείριση της ομαδικής στίσεως εντός μιας κλινικής σε έναν πρώτο επιχειρηματία λύει τη σύμβαση αυτή και συνάπτει, για τη χορήγηση της ίδιας παροχής, νέα σύμβαση με δεύτερο επιχειρηματία, όταν ο δεύτερος επιχειρηματίας χρησιμοποιεί σημαντικά ενσώματα στοιχεία του ενεργητικού τα οποία προηγουμένως χρησιμοποιούσαν από τον πρώτο επιχειρηματία και τα οποία τέθηκαν διαδοχικά στη διάθεσή τους από εκείνον που τους ανέθεσε τη

διαχείριση, ακόμη και αν ο δεύτερος επιχειρηματίας έχει εκδηλώσει την πρόθεση να μην αναλάβει τους μισθωτούς του πρώτου επιχειρηματία.

(1) ΕΕ C 331 της 24.11.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 20ής Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-356/01: Δημοκρατία της Αυστρίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾)

(«Σύστημα οικοσημείων για βαρέα φορτηγά οχήματα διερχόμενα από την Αυστρία — Άρνηση της Επιτροπής να μειώσει τον αριθμό των οικοσημείων για το έτος 2001 — Νομιμότητα»)

(2004/C 7/19)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-356/01, Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωπος: H. Dossi) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Schmidt και M. Wolfcarius), υποστηριζόμενης από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωπος: W.-D. Plessing, επικουρούμενος από τον J. Sedemund, Rechtsanwalt), με αντικείμενο την ακύρωση, αφενός, της απόφασης της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 2001, να μην υποβληθεί σχέδιο κανονισμού περί μειώσεως του αριθμού των οικοσημείων για το έτος 2001, και, αφετέρου, επικουρικώς, της απόφασης της Επιτροπής της αυτής ημερομηνίας, περί κατανομής του συνόλου των εναπομενόντων οικοσημείων για το έτος 2001, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους B. Σκουρή, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), J.-P. Puissochet, R. Schintgen και F. Macken, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 20 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(1) ΕΕ C 317 της 10.10.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 6ης Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-358/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας ⁽¹⁾

(«Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 28 ΕΚ — Απαγόρευση εμπορίας υπό την ονομασία “limpiador con lejía” (“απορρυπαντικό με χλωρίνη”) προϊόντων, τα οποία νομίμως παρασκευάζονται και διατίθενται στο εμπόριο σε άλλα κράτη μέλη, όταν η περιεκτικότητά τους σε ενεργό χλώριο είναι μικρότερη των 35 g/l»)

(2004/C 7/20)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-358/01, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: G. Valero Jordana) κατά Βασιλείου της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad), με αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, εμποδίζοντας την πρόσβαση στην ισπανική αγορά με την ονομασία «limpiador con lejía» (απορρυπαντικό με χλωρίνη) ή με παρόμοια ονομασία προϊόντων τα οποία νομίμως παρασκευάζονται και διατίθενται στο εμπόριο σε άλλα κράτη μέλη, όταν το περιεχόμενό τους σε ενεργό χλώριο είναι μικρότερο των 35 γραμμαρίων ανά λίτρο, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 28 ΕΚ, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους D. A. O. Edward (εισηγητή), προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, A. La Pergola και P. Jann δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 6 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, εμποδίζοντας την πρόσβαση στην ισπανική αγορά με την ονομασία «limpiador con lejía» (απορρυπαντικό με χλωρίνη) ή με παρόμοια ονομασία προϊόντων τα οποία νομίμως παρασκευάζονται και διατίθενται στο εμπόριο σε άλλα κράτη μέλη, όταν το περιεχόμενό τους σε ενεργό χλώριο είναι μικρότερο των 35 γραμμαρίων ανά λίτρο, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 28 ΕΚ.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 303 της 27.10.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 16ης Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση C-363/01 (αίτηση του Oberlandesgericht Frankfurt am Main για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Flughafen Hannover-Langenhagen GmbH κατά Deutsche Lufthansa AG ⁽¹⁾

(«Εναέριες μεταφορές — Πρόσβαση στην αγορά υπηρεσιών εδάφους στους αερολιμένες της Κοινότητας — Οδηγία 96/67/ΕΚ — Άρθρο 16 — Εισπραξη αμοιβής για την πρόσβαση στις αερολιμενικές εγκαταστάσεις — Προϋποθέσεις»)

(2004/C 7/21)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-363/01, με αντικείμενο αίτηση του Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Flughafen Hannover-Langenhagen GmbH και Deutsche Lufthansa AG, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 16, παράγραφος 3, της οδηγίας 96/67/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1996, σχετικά με την πρόσβαση στην αγορά υπηρεσιών εδάφους στους αερολιμένες της Κοινότητας (EE L 272, σ. 36) το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann, B. Σκουρή, N. Colneric και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 16 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η οδηγία 96/67/ΕΚ του Συμβουλίου της 15ης Οκτωβρίου 1996 σχετικά με την πρόσβαση στην αγορά υπηρεσιών εδάφους στους αερολιμένες της Κοινότητας και ειδικότερα το άρθρο 16, παράγραφος 3, αυτής, απαγορεύει στον οργανισμό διαχείρισεως ενός αερολιμένα να εξαρτά την πρόσβαση στην αγορά υπηρεσιών εδάφους εντός του αερολιμένα από την καταβολή, εκ μέρους του παρέχοντος υπηρεσίες εδάφους ή του χρήστη που εξυπηρετείται δι' ιδίων μέσων, τέλους προσβάσεως, που συνιστά την αντιπαροχή για τη χορήγηση της δυνατότητας πραγματοποίησεως κέρδους και που προστίθεται στο τέλος που ο εν λόγω παρέχων υπηρεσίες ή χρήστη καταβάλλει για τη χρήση των αερολιμενικών εγκαταστάσεων. Αντιθέτως, ο εν λόγω οργανισμός μπορεί να εισπράττει τέλος χρήσεως των αερολιμενικών εγκαταστάσεων για το ύψος του οποίου, καθοριστέου σύμφωνα με τα κριτήρια που θεσπίζει το άρθρο 16, παράγραφος 3, της οδηγίας, λαμβάνεται υπόψη το συμφέρον αυτού του οργανισμού να πραγματοποιήσει κέρδος.

⁽¹⁾ EE C 3 της 5.1.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 6ης Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-413/01 (αίτηση του Verwaltungsgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Franca Ninni-Orasche κατά Bundesminister für Wissenschaft, Verkehr und Kunst ⁽¹⁾

(«Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Άρθρο 48 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 39 ΕΚ) — Έννοια του “εργαζομένου” — Σύμβαση εργασίας βραχείας και προκαθορισμένης διάρκειας — Διατήρηση του καθεστώτος του “εργαζομένου” μετά τη λήξη της συμβάσεως εργασίας — Προϋποθέσεις χορηγήσεως κοινωνικών πλεονεκτημάτων κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 — Υποτροφία σπουδών»)

(2004/C 7/22)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-413/01, με αντικείμενο αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Franca Ninni-Orasche και Bundesminister für Wissenschaft, Verkehr und Kunst, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 48 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρου 39 ΕΚ), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissechet, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann, B. Σκουρή (εισηγητή), F. Macken και N. Colneric, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 6 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Απασχόληση ασκούμενη εκτάκτως επί διόμισι μήνες από υπήκοο κράτους μέλους στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους του οποίου δεν έχει την ιδιγένεια είναι ικανή να του προσδώσει τη νομική κατάσταση του κατά την έννοια του άρθρου 48 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρου 39 ΕΚ) εργαζομένου στον βαθμό που η πραγματοποιηθείσα μισθωτή δραστηριότητα δεν έχει αμιγώς περιθωριακό και παρακολουθητικό χαρακτήρα.

Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να προβεί στις αναγκαίες των πραγματικών περιστατικών επαληθεύσεις, προκειμένου να εκτιμήσει αν αυτό συμβαίνει με την υπόθεση της οποίας επελήφθη. Δεν ασκούν συναφώς επιρροή περιστάσεις που προηγούνται ή έπονται της περιόδου απασχολήσεως, όπως το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος:

- ανέλαβε την ως άνω απασχόληση μερικά έτη μετά την άφιξή του στο κράτος μέλος υποδοχής,
- απέκτησε, λίγο χρόνο μετά το τέλος της βραχείας και ορισμένου χρόνου απασχολήσεώς του, το δικαίωμα εγγραφής του στο πανεπιστήμιο του κράτους μέλους υποδοχής, αποφοιτώντας από σχολείο δευτεροβάθμιας εκπαίδευσής στο κράτος μέλος καταγωγής του, ή

— επιδίωξε, μεταξύ της λήξεως της βραχείας και ορισμένου χρόνου απασχολήσεώς του και της ενάρξεως των σπουδών του, να ανεύρει νέα απασχόληση.

2) Κοινοτικός υπήκοος, όπως είναι η προσφεύγουσα στην κύρια δίκη, στην υποθετική περίπτωση που υπάγεται στο κατά την έννοια του άρθρου 48 της Συνθήκης νομικό καθεστώς του διακινούμενου εργαζομένου, δεν τελεί κατ' ανάγκη σε κατάσταση εκούσιας ανεργίας, κατά την έννοια της συναφούς νομολογίας του Δικαστηρίου, λόγω του γεγονότος απλώς και μόνον ότι λήγει η συναφθείσα εξ αρχής για ορισμένο χρόνο σύμβασή του εργασίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 84 της 6.4.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 20ής Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-416/01 (αίτηση του Tribunal Supremo για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Sociedad Cooperativa General Agropecuaria (ACOR) κατά Administración General del Estado ⁽¹⁾

(«Κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης — Ανακατανομή ή μεταφορά ποσοστώσεων — Ερμηνεία των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΟΚ) 1785/81, (ΕΟΚ) 193/82 και (ΕΚ) 1260/2001 — Απόφαση των αρμοδίων αρχών κράτους μέλους να επιβάλουν, επ' ευκαιρία εγκρίσεως συγχωνεύσεως επιχειρήσεων παραγωγής ζάχαρης, ανακατανομή ποσοστώσεων παραγωγής ζάχαρης — Πώληση σε δημοσιο πλειστηριασμό — Ο επαχθής χαρακτήρας της μεταφοράς ποσοστώσεων»)

(2004/C 7/23)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-416/01, με αντικείμενο αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Sociedad Cooperativa General Agropecuaria (ACOR) και Administración General del Estado, παρισταμένης της: Ebro Puleva SA, πρώην Azucarera Ebro Agrícolas SA, και Azucareras Reunidas de Jaén SA, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των κανονισμών (ΕΟΚ) 1785/81 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1981, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 177, σ. 4), (ΕΟΚ) 193/82 του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 1982, για τη θέσπιση γενικών κανόνων για τις μεταφορές ποσοστώσεων στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 21, σ. 3), και (ΕΚ) 1260/2001 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 2001, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της

ζάχαρης (ΕΕ L 178, σ. 1), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους Β. Σκουρή (εισηγητή), προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissochet και F. Macken, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 20 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Εάν η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους που είναι επιφορτισμένη με τη διενέργεια του διοικητικού ελέγχου των πράξεων συγχωνεύσεως επιχειρήσεων εκτιμήσει ότι είναι αναγκαία για την προστασία του ανταγωνισμού η ανακατανομή των ποσοτώσεων παραγωγής ζάχαρης μεταξύ των εγκατεστημένων στο έδαφος του επιχειρήσεων, αντίκειται προς τις διατάξεις των κανονισμών (ΕΟΚ) 1785/81 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1981, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα της ζάχαρης, και (ΕΟΚ) 193/82 του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 1982, για τη θέσπιση γενικών κανόνων για τις μεταφορές ποσοτώσεων στον τομέα της ζάχαρης, το να αποφασίσει η εν λόγω αρχή ότι αυτή η μεταφορά ή αυτή η ανακατανομή θα γίνει εξ επαχθούς αιτίας.
- 2) Η θέση σε ισχύ του κανονισμού (ΕΚ) 1260/2001 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 2001, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης, δεν έχει ως αποτέλεσμα την αλλαγή της ερμηνείας της σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας.

(¹) ΕΕ C 84 της 6.4.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 6ης Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-434/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων — Άγρια πανίδα και χλωρίδα»)

(2004/C 7/24)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-434/01, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: R. Wainwright) κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: G. Amodeo και K. Manji, επικουρούμενοι από τον D. Anderson), με αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, μη διασφαλίζοντας την τήρηση επί του εδάφους του των άρθρων 12 και 16 της

οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων, καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann (εισηγητή), F. Macken, N. Colneric και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 6 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 31 της 2.2.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 6ης Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-501/01: Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Ακύρωση της απόφασης 2001/739/ΕΚ της Επιτροπής, της 17ης Οκτωβρίου 2001, για το συνολικό ποσό της κοινοτικής ενίσχυσης για την εξάλειψη της κλασικής πανώλης των χοίρων στις Κάτω Χώρες το 1998»)

(2004/C 7/25)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-501/01, Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: H. G. Sevenster, C. Wissels και J. G. M. van Bakel) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: T. van Rijn), με αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης 2001/739/ΕΚ της Επιτροπής, της 17ης Οκτωβρίου 2001, για το συνολικό ποσό της κοινοτικής ενίσχυσης για την εξάλειψη της κλασικής πανώλης των χοίρων στις Κάτω Χώρες το 1998 (ΕΕ L 277, σ. 28), κατά το μέρος που μειώνει κατά 25 %, όσον αφορά τη χρηματοδοτική ενίσχυση της Κοινότητας για την εξάλειψη της κλασικής πανώλης των χοίρων στις Κάτω Χώρες το 1998, το ποσό των αποζημιώσεων που καταβλήθηκαν στους εκτροφείς χοίρων, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο του τετάρτου τμήματος, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, D. A. O. Edward (εισηγητή) και S. von Bahr, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 6 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 84 της 6.4.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 13ης Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-42/02 (αίτηση του Ålands förvaltningsdomstol για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Diana Elisabeth Lindman (¹)

(«Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Λαχεία — Ποσό που κερδήθηκε από τυχερό παίγνιο διοργανωθέν σε άλλο κράτος μέλος — Φόρος εισοδήματος — Φόρος επί των τυχερών παιγνίων — Ειδικό καθεστώς των νήσων Åland»)

(2004/C 7/26)

(Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-42/02, με αντικείμενο αίτηση του Ålands förvaltningsdomstol (Φινλανδία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο εκδικάσεως της προσφυγής που άσκησε η Diana Elisabeth Lindman, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 49 ΕΚ, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο του τετάρτου τμήματος, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, D. A. O. Edward (εισηγητή) και P. Jann, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 13 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η νομοθεσία κράτους μέλους σύμφωνα με την οποία τα κέρδη που αποκτώνται από τυχερά παίγνια που διοργανώνονται σε άλλα κράτη μέλη θεωρούνται, από άποψη φορολογίας εισοδήματος, ως φορολογητέο εισόδημα του αποκτήσαντος τα κέρδη, ενώ τα κέρδη που αποκτώνται από τυχερό παίγνιο που διοργανώνεται στο εν λόγω κράτος μέλος δεν υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος, αντίκειται στο άρθρο 49 ΕΚ.

(¹) ΕΕ C 109 της 4.5.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 6ης Νοεμβρίου 2003

στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-78/02 έως C-80/02 (αίτηση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ελληνικό Δημόσιο κατά Μαρίας Καραγιώργου (C-78/02), Κατίνας Πέτροβα (C-79/02), Λουκά Βλάχου (C-80/02) (¹)

(«Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Υποκείμενοι στον φόρο — Πρόσωπο που αναγράφει τον φόρο στο τιμολόγιο — Φόρος εκ πλάνης καταβληθείς από μη υποκείμενο στον φόρο και αναγραφείς στο εκδοθέν υπ' αυτού τιμολόγιο»)

(2004/C 7/27)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-78/02 έως C-80/02, με αντικείμενο αίτηση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Ελλάδα) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και Μαρίας Καραγιώργου (C-78/02), Κατίνας Πέτροβα (C-79/02), Λουκά Βλάχου (C-80/02), η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), και, ειδικότερα, του κανόνα που προβλέπει το άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της εν λόγω οδηγίας, κατά τον οποίο φόρος προστιθέμενης αξίας οφείλεται από κάθε πρόσωπο που αναγράφει τον φόρο αυτό επί τιμολογίου, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen, B. Σκουρή, N. Colneric και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 6 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το ποσό που αναγράφεται ως φόρος προστιθέμενης αξίας επί τιμολογίου που εκδίδει παρέχων υπηρεσίες προς το Δημόσιο δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως φόρος προστιθέμενης αξίας όταν αυτός πεπλανημένως θεωρεί ότι παρέχει αυτές τις υπηρεσίες ως ανεξάρτητος, ενώ, στην πράξη, υφίσταται σχέση εξαρτήσεως.

2) Το άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοίμορφη φορολογική βάση, δεν αποκλείει την απόδοση ποσού το οποίο πεπλανημένως ανεγράφη ως φόρος προστιθέμενης αξίας επί τιμολογίου ή άλλου ισοδυνάμιου εγγράφου, στην περίπτωση κατά την οποία οι υπηρεσίες περί των οποίων πρόκειται δεν υπόκεινται σε φόρο προστιθέμενης αξίας και, κατά συνέπεια, το αναγραφέν στο τιμολόγιο ποσό δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως φόρος προστιθέμενης αξίας.

(¹) ΕΕ C 169 της 13.7.2002,
ΕΕ C 144 της 15.6.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 13ης Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-153/02 (αίτηση του Giudice di pace di Genova για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως):
Valentina Neri κατά European School of Economics (ESE Insight World Education System Ltd) (¹)

(«Ελευθερία εγκαταστάσεως — Αναγνώριση των διπλωμάτων — Δίπλωμα που χορηγείται από πανεπιστήμιο εγκατεστημένο σε κράτος μέλος — Προπαρασκευαστική εκπαίδευση για το δίπλωμα η οποία παρέχεται σε άλλο κράτος μέλος και από άλλο εκπαιδευτικό ίδρυμα»)

(2004/C 7/28)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-153/02, με αντικείμενο αίτηση του Giudice di pace di Genova (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Valentina Neri και European School of Economics (ESE Insight World Education System Ltd), η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 39 ΕΚ, 43 ΕΚ και 49 ΕΚ, της αποφάσεως 63/266/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1963, περί θεσπίσεως των γενικών αρχών για την εφαρμογή κοινής πολιτικής επαγγελματικής κατάρτισεως (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 12), και της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών (ΕΕ 1989, L 19, σ. 16), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους D. A. O. Edward, προεδρεύοντα τμήματος, A. La Pergola και S. von Bahr (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 13 Νοεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 43 ΕΚ απαγορεύει μια διοικητική πρακτική, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, σύμφωνα με την οποία τα πανεπιστημιακά διπλώματα τα οποία χορηγούνται από πανεπιστήμιο κράτους μέλους δεν μπορούν να αναγνωρισθούν σε άλλο κράτος μέλος όταν τα προπαρασκευαστικά μαθήματα για τα ως άνω διπλώματα έχουν παρασχεθεί στο τελευταίο κράτος μέλος από άλλο εκπαιδευτικό ίδρυμα βάσει συμφωνίας η οποία συνήφθη μεταξύ των δύο αυτών ιδρυμάτων.

(¹) ΕΕ C 144 της 15.6.2002.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 17ης Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση C-35/02 (αίτηση του Bundesverwaltungsgericht για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως):
Landes Zahnärztekammer Hessen κατά Markus Vogel (¹)

(«Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Οδηγίες 78/686/ΕΟΚ και 78/687/ΕΟΚ — Άσκηση της δραστηριότητας του οδοντιάτρου από ιατρό»)

(2004/C 7/29)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-35/02, με αντικείμενο αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Landes Zahnärztekammer Hessen e Markus Vogel, παρουσία του: Landesärztekammer Hessen, Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία της οδηγίας 78/687/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1978, περί του συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν τις δραστηριότητες του οδοντιάτρου (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/003, σ. 21), όπως τροποποιήθηκε με την Πράξη περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ένωση (ΕΕ 1994, C 241, σ. 21, και ΕΕ 1995, L 1, σ. 1), το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, A. La Pergola και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, αφού ενημέρωσε το αιτούν δικαστήριο ότι προτίθεται να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη σύμφωνα με το άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, αφού κάλεσε τους ενδιαφερομένους που αναφέρονται στο άρθρο 23 του Οργανισμού του Δικαστηρίου να αναπτύξουν τις τυχόν παρατηρήσεις τους ως προς το θέμα αυτό, εξέδωσε στις 17 Οκτωβρίου 2003, διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Η οδηγία 78/687/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1978, περί του συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν τις δραστηριότητες του οδοντίατρου, όπως τροποποιήθηκε με την Πράξη περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ένωση, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει εθνική νομοθετική ρύθμιση η οποία επιτρέπει γενικώς στους ιατρούς οι οποίοι δεν έχουν την κατάρτιση που απαιτεί το άρθρο 1 της οδηγίας αυτής να ασκούν τις δραστηριότητες του οδοντίατρου, ανεξαρτήτως του τίτλου με τον οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες αυτές.

(¹) ΕΕ C 109 της 4.5.2002.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 11ης Ιουλίου 2003

στην υπόθεση C-161/03 (αίτηση της *Commission de conciliation et d'expertise douanière* για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): *Administration des douanes* κατά *Centrale d'achat française pour l'outre-mer SA (CAFOM)*, *Samsung Electronics France* (¹)

(«Προδικαστική παραπομπή — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου»)

(2004/C 7/30)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-161/03, με αντικείμενο αίτηση της *Commission de conciliation et d'expertise douanière* (Γαλλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ *Administration des douanes* και *Centrale d'achat française pour l'outre-mer SA (CAFOM)*, *Samsung Electronics France*, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 27 του πρωτοκόλλου αριθ. 4, που έχει επισυναφθεί στην ευρωπαϊκή συμφωνία συνδέσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, αφετέρου, όπως εγκρίθηκε από την Κοινότητα με την απόφαση 93/742/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΚ, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1993 (ΕΕ L 347, σ. 1), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, πρόεδρο, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen, και C. W. A. Timmermans, προέδρους τμήματος, C. Gulmann (εισηγητή), D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 11 Ιουλίου 2003 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι προδήλως αναρμόδιο να απαντήσει στα ερωτήματα τα οποία έθεσε η *Commission de conciliation et d'expertise douanière* με την απόφασή της της 18ης Μαρτίου 2003.

(¹) ΕΕ C 135 της 7.6.2003.

Αίτηση αναίρεσως της *P&O European Ferries (Vizcaya) SA*, που ασκήθηκε στις 20 Οκτωβρίου 2003 κατά της αποφάσεως της 5ης Αυγούστου 2003, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο πενταμελές τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-116/01, *P&O European Ferries (Vizcaya) SA*, υποστηριζόμενη από την *Diputación Foral de Vizcaya*, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και T-118/01, *Diputación Foral de Vizcaya*, υποστηριζόμενη από την *P&O European Ferries (Vizcaya) SA*, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-442/03 P)

(2004/C 7/31)

Η *P&O European Ferries (Vizcaya) SA*, με έδρα το Bilbao (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους Sir Jeremy Lever QC και M. Pickford, Barristers, και J. Ellison, Solicitor, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Οκτωβρίου 2003 αίτηση αναίρεσως κατά της αποφάσεως της 5ης Αυγούστου 2003, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο πενταμελές τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-116/01 (¹), *P&O European Ferries (Vizcaya) SA*, υποστηριζόμενη από την *Diputación Foral de Vizcaya*, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και T-118/01 (²), *Diputación Foral de Vizcaya*, υποστηριζόμενη από την *P&O European Ferries (Vizcaya) SA*, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναίρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να εξαφανίσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Αυγούστου 2003, και να αναπέμψει τα εκτιθέμενα στην παράγραφο 13 του δικογράφου αναίρεσως ζητήματα για να κριθούν από το Πρωτοδικείο·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας αναίρεσως· και
- να εξαφανίσει την παράγραφο του διατακτικού με την οποία η απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Αυγούστου 2003 καταδικάζει την αναίρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής και να αναπέμψει την κρίση επί των δικαστικών εξόδων στο Πρωτοδικείο.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή της αναιρεσείουσας στο Πρωτοδικείο απορρίφθηκε με την αιτιολογία ότι η χορηγηθείσα στην αναιρεσείουσα το 1995 ενίσχυση αποτελούσε συνέχεια της ενισχύσεως που της είχε προηγουμένως χορηγηθεί παρανόμως το 1992 (χωρίς προηγούμενη κοινοποίηση στην Επιτροπή)· ότι το παράνομον της προγενεστέρως αδείας έπληττε και τη νομιμότητα της ενισχύσεως του 1995· και ότι το παράνομον δεν θεραπεύτηκε από το γεγονός ότι το 1995 δόθηκαν οι πληροφορίες για τη συμφωνία του 1995. Η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου να απορρίψει την προσφυγή της έπασχε πλάνη περί το δίκαιον, για τους ακόλουθους λόγους:

Το Πρωτοδικείο παρερμήνευσε το άρθρο 88, παράγραφος 3, ΕΚ, μη εφαρμόζοντας την αρχή ότι η υποχρέωση ενημερώσεως της Επιτροπής περί σχεδίων μεταβολής της ενισχύσεως αποτελεί αυθύπαρκτη υποχρέωση, όπως και η υποχρέωση ενημερώσεως της Επιτροπής περί σχεδίων χορηγήσεως (νέας) ενισχύσεως. Ακόμη και αν η ενίσχυση χορηγήθηκε αρχικά παρανόμως, η μεταβληθείσα ενίσχυση που χορηγείται βάσει αποφάσεως που αντικαθιστά την αρχική χορηγείται νομίμως αν η Επιτροπή ενημερωθεί για τα σχέδια χορηγήσεως της μεταβληθείσας ενισχύσεως και λάβει σχετικώς ευνοϊκή απόφαση πριν χορηγηθεί η μεταβληθείσα ενίσχυση.

Το Πρωτοδικείο εσφαλμένα στήριξε το συμπέρασμά του που συνοψίζεται στην ανωτέρω πρώτη παράγραφο, διαπιστώνοντας ότι η ουσία της ενισχύσεως δεν διέφερε μεταξύ των αποφάσεων του 1992 και του 1995 και ότι, συνεπώς, το παράνομον της ενισχύσεως του 1992 έπληττε και την ενίσχυση του 1995.

Το Πρωτοδικείο δεν αναγνώρισε ότι η από 27 Μαρτίου 1995 επιστολή, που παρείχε στην Επιτροπή πληροφορίες επί της συμφωνίας του 1995, ήταν ικανή να παραγάγει και παρήγαγε όντως διττό έννομο αποτέλεσμα: έθιτε τέρμα στη συμφωνία του 1992 και ενημέρωνε την Επιτροπή περί του τελικού σχεδίου χορηγήσεως νέας ενισχύσεως μέσω αντικαταστάσεως της ενισχύσεως του 1992· το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιον υπολαμβάνοντας ότι η πρώτη πλευρά της επιστολής απέκλειε τη δεύτερη.

Το Πρωτοδικείο επικαλέστηκε φερόμενες διαδικαστικές πλημμέλειες κατά την παροχή πληροφοριών μέσω της επιστολής της 27ης Μαρτίου 1995. Επλανήθη σχετικώς, διότι: α) αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το Πρωτοδικείο, ούτε το άρθρο 88, παράγραφος 3, ΕΚ, ούτε καμία άλλη νομική διάταξη ισχύουσα κατά τον χρόνο της κοινοποιήσεως, επιβάλλει στο οικείο κράτος μέλος να παράσχει τη σχετική πληροφορία· β) το Πρωτοδικείο επικαλέστηκε το γεγονός ότι η μορφή και το περιεχόμενο της κοινοποιήσεως δεν πληρούσε τα τυπικά κριτήρια τα οποία ορίζει η Επιτροπή στις ανακοινώσεις της προς τα κράτη μέλη, παραγνωρίζοντας το γεγονός ότι ανακοινώσεις της Επιτροπής προς τα κράτη μέλη δεν δύνανται να

δημιουργήσουν έννομες υποχρεώσεις δεσμευτικές για τους ιδιώτες· εν πάση δε περιπτώσει, γ) στη συγκεκριμένη περίπτωση, η Επιτροπή εμποδίστηκε να αρνηθεί ότι η ανακοίνωση ήταν νόμιμη λόγω κάποιου τυπικού ελαττώματος, το δε Πρωτοδικείο, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιον μη αναγνωρίζοντας το στοιχείο αυτό.

Το Πρωτοδικείο εσφαλμένα επικαλέστηκε α) την αναφορά («NN») την οποία χρησιμοποίησε η Επιτροπή σε σχέση με την ενίσχυση του 1995 και β) το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν απέρριψε την επιστολή της 27ης Μαρτίου 1995 (πράγμα το οποίο, μέσω κυκλικού συλλογισμού, το Πρωτοδικείο είπε ότι θα είχε πράξει, αν είχε αντιληφθεί την επιστολή ως κοινοποίηση) ως απόδειξη του ότι η ενίσχυση του 1995 δεν είχε προσηκόντως κοινοποιηθεί στην Επιτροπή. Κανένα από τα δύο αυτά στοιχεία δεν ήταν ικανό κατά νόμον να στερήσει την από 27 Μαρτίου 1995 επιστολή του χαρακτήρα της ως κοινοποιήσεως του σχεδίου χορηγήσεως της ενισχύσεως του 1995.

(1) ΕΕ C 212 της 28.7.2001, σ. 26.

(2) ΕΕ C 227 της 11.8.2001, σ. 29.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση C-447/03)

(2004/C 7/32)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Μηνά Κωνσταντινίδη και Roberto Amorosi, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 22 Οκτωβρίου 2003 προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει ότι τα στερεά απόβλητα, που ευρίσκοντο αποθηκευμένα ή αποτεθειμένα σε χωματερή στις εγκαταστάσεις της πρώην ENICHEM στη Manfredonia (επαρχία Foggia) και στη χωματερή Pariti I (στη ζώνη Manfredonia), θα διετίθεντο ή θα αξιοποιούντο χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η υγεία του ανθρώπου και χωρίς να χρησιμοποιούνται διαδικασίες ή μέθοδοι που ενδέχεται να βλάψουν το περιβάλλον, και μη θεσπίζοντας τα αναγκαία μέτρα ώστε ο κάτοχος των στερεών αποβλήτων που ευρίσκοντο αποθηκευμένα ή αποτεθειμένα σε χωματερή στις εγκαταστάσεις της ENICHEM στη Manfredonia και ο κάτοχος των αποβλήτων που ευρίσκοντο στις χωματερές

αστικών αποβλήτων Pariti I και Conte di Troia, να παραδίδει τα απόβλητα αυτά σε ιδιωτικό ή δημόσιο φορέα συλλογής ή σε επιχείρηση διεξάγουσα τις εργασίες που προβλέπονται στο παράρτημα II Α ή Β της οδηγίας, ή να φροντίζει ο ίδιος για την αξιοποίηση ή τη διάθεσή τους, παρέβη τις υποχρεώσεις των άρθρων 4 και 8 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ ⁽²⁾.

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

— Όσον αφορά τις βιομηχανικές εγκαταστάσεις της πρώην Epichem, με βάση τις ειδήσεις που έδωσαν οι ιταλικές αρχές, αλλά και την επακολογηθείσα σιγή που επιμόνως ετήρησαν, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι εργασίες μεταφοράς των αποβλήτων που αποτίθενται στη νησίδα 5 δεν περατώθηκαν, όπως προβλεπόταν, εντός του Δεκεμβρίου 2002· ότι η Epichem δεν υπέβαλε, εντός του Δεκεμβρίου 2002, σχέδιο επιδοτήσεως για τα απόβλητα που αποτίθενται στις νησίδες 12, 14 και 17, που εξακολουθούν να κείνται στον τόπο όπου ευρίσκοντο αρχικώς, καιτοι είναι αναμφίβολο ότι είναι αναγκαία η αποκομιδή τους· όσον αφορά τα απόβλητα της νησίδας 16, υφίσταται επί του παρόντος απλώς ένα κατ' αρχήν πρόγραμμα, που απέχει από το να υλοποιηθεί.

— Όσον αφορά, αντιθέτως, τις χωματερές Pariti I και Conte di Troia, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η τεχνική έρευνα, την οποία διεξάγει το Υπουργείο Περιβάλλοντος, σχετικά με το σχέδιο χαρακτηρισμού των εν λόγω εκτάσεων, που προβλεπόταν να ολοκληρωθεί τον Οκτώβριο 2002, δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί και ότι, επομένως, η κατάσταση έχει παραμείνει αμετάβλητη σε σχέση με εκείνη που προϋφίστατο της αποστολής της αιτιολογημένης γνώμης.

— Υπό το πρίσμα των προηγηθέντων, και αν ακόμη γίνει δεκτό ότι η χωματερή Conte di Troia δεν εμφανίζει αμέσους κινδύνους για το περιβάλλον, γεγονός παραμένει ότι η Ιταλική Δημοκρατία δεν έχει θεσπίσει κανένα μέτρο για να εξασφαλίσει ότι τα στερεά απόβλητα που ευρίσκονται από το 1989 στη χωματερή Pariti I και από το 1993 στις εγκαταστάσεις ENICHEM στη Manfredonia θα διετίθεντο ή θα αξιοποιούντο χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η υγεία του ανθρώπου και χωρίς να χρησιμοποιούνται διαδικασίες ή μέθοδοι που ενδέχεται να βλάψουν το περιβάλλον. Κατ' αυτόν τον τρόπο παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4 της οδηγίας.

— Η Ιταλική Δημοκρατία παρέλειψε να θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα ώστε ο κάτοχος των ευρισκομένων στις εγκαταστάσεις ENICHEM στη Manfredonia στερεών αποβλήτων, αλλά και των κειμένων στις χωματερές Pariti I και Conte di Troia, να

παραδίδει σε ιδιωτικό ή δημόσιο φορέα συλλογής ή σε επιχείρηση διεξάγουσα τις εργασίες που προβλέπονται στο παράρτημα II Α ή Β της οδηγίας. Κατ' αυτόν τον τρόπο παρέβη και τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 8 της οδηγίας.

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86.

⁽²⁾ ΕΕ 1991, L 78, σ. 32.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Corte d'Appello di Milano, Sezione Prima Civile, με διάταξη της 15ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti s.r.l. κατά συμβολαιογράφου Giuseppe Calafiori, με παρεμβαίνον το P.M. [εισαγωγική αρχή], εκπροσωπούμενο από τον Procuratore Generale της παρούσας Corte d'Appello di Milano

(Υπόθεση C-451/03)

(2004/C 7/33)

Με διάταξη της 15ης Οκτωβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 27 Οκτωβρίου 2003, το Corte d'Appello di Milano, Sezione Prima Civile, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti s.r.l. και συμβολαιογράφου Giuseppe Calafiori, με παρεμβαίνον το P.M., εκπροσωπούμενο από τον Procuratore Generale της παρούσας Corte d'Appello di Milano που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Έχουν τα άρθρα 4 ΕΚ, 10 ΕΚ, 82 ΕΚ, 86 ΕΚ και 98 ΕΚ την έννοια ότι αποτελούν εμπόδιο για μια εθνική ρύθμιση, όπως η προκύπτουσα από το νδ 241/97, της 9ης Ιουλίου 1997, όπως τροποποιήθηκε με το νδ 490, της 28ης Δεκεμβρίου 1998, που αναφέρεται επίσης στο κωδικοποιημένο κείμενο περί φόρων εισοδήματος (πδ 917 της 22ας Δεκεμβρίου 1986) και στον νόμο 413 της 30ής Δεκεμβρίου 1991, η οποία αναθέτει αποκλειστικά το δικαίωμα ασκήσεως ορισμένων δραστηριοτήτων παροχής συμβουλών επί φορολογικών θεμάτων σε μία μόνη κατηγορία φορέων, τα Centri di Assistenza Fiscale [Κέντρα Φορολογικής Συνδρομής] (CAF), στερώντας σε άλλους επαγγελματίες του κλάδου, καιτοι διαθέτουν τα προσόντα ασκήσεως του επαγγέλματος παροχής συμβουλών σε φορολογικά και λογιστικά θέματα (συμβούλοι επιχειρήσεων, ανεξάρτητοι λογιστές, δικηγόροι, αλλά και σύμβουλοι εργασίας), τη δυνατότητα να ασκούν υπό τις ίδιες προϋποθέσεις και υπό ίσους όρους τις ίδιες δραστηριότητες που ανατίθενται αποκλειστικά στα Centri di Assistenza Fiscale;

2. Έχουν τα άρθρα 43 ΕΚ, 48 ΕΚ και 49 ΕΚ την έννοια ότι αποτελούν εμπόδιο για μια εθνική ρύθμιση, όπως η προκύπτουσα από το νδ 241/97, της 9ης Ιουλίου 1997, όπως τροποποιήθηκε με το νδ 490, της 28ης Δεκεμβρίου 1998, που αναφέρεται επίσης στο κωδικοποιημένο κείμενο περί φόρων εισοδήματος (πδ 917 της 22ας Δεκεμβρίου 1986) και στον νόμο 413 της 30ής Δεκεμβρίου 1991, η οποία αναθέτει αποκλειστικά το δικαίωμα ασκήσεως ορισμένων δραστηριοτήτων παροχής συμβουλών επί φορολογικών θεμάτων σε μία μόνη κατηγορία φορέων, τα Centri di Assistenza Fiscale (CAF), στερώντας σε άλλους επαγγελματίες του κλάδου, καίτοι διαθέτουν τα προσόντα ασκήσεως του επαγγέλματος παροχής συμβουλών σε φορολογικά και λογιστικά θέματα (συμβούλοι επιχειρήσεων, ανεξάρτητοι λογιστές, δικηγόροι, αλλά και σύμβουλοι εργασίας), τη δυνατότητα να ασκούν υπό τις ίδιες προϋποθέσεις και υπό ίσους όρους τις ίδιες δραστηριότητες που ανατίθενται αποκλειστικά στα Centri di Assistenza Fiscale;
3. Έχει το άρθρο 87 ΕΚ την έννοια ότι συνιστά κρατική ενίσχυση ένα μέτρο όπως αυτό που προκύπτει από τη ρύθμιση του νδ 241/97, της 9ης Ιουλίου 1997, και ειδικότερα από το άρθρο του 38, η οποία προβλέπει υπέρ των CAF αμοιβές βαρύνουσες τον κρατικό προϋπολογισμό, για τις δραστηριότητες του άρθρου 34, 4ο εδάφιο, και τις του άρθρου 37, 2ο εδάφιο, του νδ 241/97.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, με διάταξη της 17ης Οκτωβρίου 2003, στην υπόθεση 1) RAL (Channel Islands) Ltd, 2) RAL Ltd, 3) RAL Services Ltd, 4) RAL Machines Ltd κατά Commissioners of Customs and Excise

(Υπόθεση C-452/03)

(2004/C 7/34)

Με διάταξη της 17ης Οκτωβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 27 Οκτωβρίου 2003, το High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ 1) RAL (Channel Islands) Ltd, 2) RAL Ltd, 3) RAL Services Ltd, 4) RAL Machines Ltd και Commissioners of Customs and Excise που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- (1) Υπό τις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως και
- (2) έχοντας υπόψη την έκτη οδηγία (77/388/ΕΟΚ) ⁽¹⁾ της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, ειδικότερα τα άρθρα 2, 4 και 9, τη δεκάτη τρίτη οδηγία (86/560/ΕΟΚ) ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 1986, για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Τρόπος επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας στους υποκείμενους στο φόρο που δεν είναι

εγκατεστημένοι σε έδαφος της Κοινότητας, ειδικότερα τα άρθρα 1 και 2, καθώς και τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου:

- 1) Πως πρέπει να ερμηνευθεί η φράση «μόνιμη εγκατάσταση» του άρθρου 9 της έκτης οδηγίας;
- 2) Ποιοι είναι οι παράγοντες που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό του αν η παροχή υπηρεσιών για μηχανές τυχερών παιχνιδιών που λειτουργούν με κέρματα γίνεται από την επιχειρηματική εγκατάσταση μιας εταιρίας όπως είναι η CI ή από άλλη μόνιμη εγκατάσταση που μια εταιρία όπως η CI μπορεί να έχει;
- 3) Ειδικότερα:
- α) όταν η επιχειρηματική δραστηριότητα μιας εταιρίας (Α) είναι διαρθρωμένη υπό περιστάσεις όπως αυτές της παρούσας υποθέσεως κατά τρόπον ώστε μια θυγατρική εταιρία (Β), τις οποίας οι επιχειρηματικές εγκαταστάσεις βρίσκονται εκτός του εδάφους της Κοινότητας, παρέχει υπηρεσίες για μηχανές τυχερών παιχνιδιών που λειτουργούν με κέρματα και ο μόνος σκοπός της δομής αυτής είναι να εξαλειφθεί η ευθύνη της Α προς καταβολή ΦΠΑ στο κράτος στο οποίο αυτή είναι εγκατεστημένη:
- (i) μπορούν οι υπηρεσίες για μηχανές τυχερών παιχνιδιών που λειτουργούν με κέρματα να θεωρηθούν ότι παρέχονται από τη μόνιμη εγκατάσταση εντός αυτού του κράτους μέλους, και σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως,
- (ii) μπορούν οι υπηρεσίες για μηχανές τυχερών παιχνιδιών που λειτουργούν με κέρματα να θεωρηθούν ότι παρέχονται από τη μόνιμη εγκατάσταση ή μπορούν να θεωρηθούν ότι παρέχονται από τον τόπο όπου η Β έχει τις επιχειρηματικές της εγκαταστάσεις;
- β) Όταν οι επιχειρηματικές δραστηριότητες μιας εταιρίας (Α) είναι διαρθρωμένες κατά τέτοιον τρόπο ώστε, για τους σκοπούς εφαρμογής των κανόνων του τόπου παροχής των υπηρεσιών, μια θυγατρική εταιρία (Β), υπό περιστάσεις όπως αυτές της παρούσας υποθέσεως, έχει ως αντικείμενο την παροχή υπηρεσιών για μηχανές τυχερών παιχνιδιών που λειτουργούν με κέρματα από την επιχειρηματική της εγκατάσταση που βρίσκεται εκτός του εδάφους της Κοινότητας και δεν έχει μόνιμη εγκατάσταση, από την οποία παρέχονται οι υπηρεσίες αυτές, στο κράτος μέλος εντός του οποίου η Α είναι εγκατεστημένη και μόνος σκοπός της δομής αυτής είναι να αποφεύγεται η υποχρέωση της Α προς καταβολή του ΦΠΑ σ' αυτό το κράτος για τις εν λόγω υπηρεσίες:

- (i) μήπως οι συναλλαγές μεταξύ Β και των θυγατρικών εταιριών εντός του κράτους μέλους (Α, Γ και Δ) χαρακτηρίζονται, όσον αφορά τους σκοπούς του ΦΠΑ, ως παροχές υπηρεσιών που έγιναν από ή σ' αυτές τις εταιρίες κατά τη διάρκεια των οικονομικών τους δραστηριοτήτων· σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως,
- (ii) ποιοι παράγοντες πρέπει να ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό της ταυτότητας του παρέχοντος τις υπηρεσίες για μηχανές τυχερών παιχνιδιών που λειτουργούν με κέρματα;
- 4) α) Ισχύει εν προκειμένω η αρχή της καταχρήσεως δικαιώματος η οποία (ανεξάρτητα από την ερμηνεία που θα δοθεί στις οδηγίες περί ΦΠΑ) μπορεί να αποκλείσει το επιδιωκόμενο ευεργέτημα σε υπόθεση όπως η παρούσα;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πως λειτουργεί η αρχή αυτή υπό περιστάσεις όπως οι εν προκειμένω;
- 5) α) Τι σημασία, αν συντρέχει περίπτωση, πρέπει να προσδοθεί στο γεγονός ότι οι Α, Γ και Δ δεν είναι θυγατρικές της Β και η Β δεν ελέγχει τις Α, Γ και Δ ούτε κατά νόμον ούτε οικονομικά;
- β) Θα υπήρχε διαφορά στις απαντήσεις των ανωτέρω ερωτημάτων αν το είδος της διαχείρισεως εκ μέρους της Β στις επιχειρηματικές της δραστηριότητες εκτός του εδάφους των Κοινοτήτων ήταν αναγκαίο για την παροχή υπηρεσιών σε πελάτες για μηχανές τυχερών παιχνιδιών που λειτουργούν με κέρματα και ούτε οι Α, Γ ούτε η Δ ασκούν τέτοιες δραστηριότητες;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

(²) ΕΕ L 326 της 21.11.1986, σ. 40.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), με διάταξη της 23ης Οκτωβρίου 2003, στην υπόθεση The Queen κατ' αίτηση των 1) ABNA Ltd, 2) Denis Brinicombe (εταιρία), 3) BOCM Pauls Ltd, 4) Devenish Nutrition Ltd, 5) Nutrition Services (International) Ltd, 6) Primary Diets Ltd κατά 1) Secretary of State for Health, 2) Food Standards Agency

(Υπόθεση C-453/03)

(2004/C 7/35)

Με διάταξη της 23ης Οκτωβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις

27 Οκτωβρίου 2003, το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ The Queen κατ' αίτηση των 1) ABNA Ltd, 2) Denis Brinicombe (εταιρία), 3) BOCM Pauls Ltd, 4) Devenish Nutrition Ltd, 5) Nutrition Services (International) Ltd, 6) Primary Diets Ltd και 1) Secretary of State for Health, 2) Food Standards Agency που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Είναι το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2002/02/ΕΚ (¹) και/ή το άρθρο 1, παράγραφος 4, της οδηγίας 2002/02, καθόσον το τελευταίο αυτό άρθρο τροποποιεί το άρθρο 5γ, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 79/373/ΕΟΚ (²) και επιβάλλει την υποχρέωση αναγραφής των ποσοστών, ανίσχυρα, επειδή:

- α) το άρθρο 152, παράγραφος 4, στοιχείο β', ΕΚ δεν μπορεί να αποτελεί τη νομική βάση τους,
- β) προσβάλλουν το θεμελιώδες δικαίωμα της ιδιοκτησίας,
- γ) παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας;

(¹) Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 79/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί κυκλοφορίας των σύνθετων ζωοτροφών και για την κατάργηση της οδηγίας 91/357/ΕΟΚ της Επιτροπής (ΕΕ 2002 L 63, σ. 23).

(²) Οδηγία του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί εμπορίας των συνθέτων ζωοτροφών (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/025, σ. 33).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 27 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση C-456/03)

(2004/C 7/36)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Karen Banks, άσκησε στις 27 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί με την οδηγία 1998/44/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 1998, για την έννομη προστασία των βιοτεχνολογικών εφευρέσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 15 της εν λόγω οδηγίας.

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 30 Ιουλίου 2002.

(¹) ΕΕ L 213 της 30.7.1998, σ. 13.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale di Bergamo με διάταξη της 3ης Αυγούστου 2003 στην υπόθεση Azienda Agricola Albergati Giovanni Angelo κατά AGEA (Agenzia Erogazioni in Agricoltura) και κατά Coop Latte 2005 scarl

(Υπόθεση C-457/03)

(2004/C 7/37)

Με διάταξη της 3ης Αυγούστου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Οκτωβρίου 2003, το Tribunale di Bergamo στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Azienda Agricola Albergati Giovanni Angelo και AGEA (Agenzia Erogazioni in Agricoltura) και Coop Latte 2005 scarl που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

«Πρέπει το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 856/84 (¹), της 31ης Μαρτίου 1984, και τα άρθρα 1 έως 4, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 (²) να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων έχει χαρακτήρα διοικητικών κυρώσεων και, επομένως, η καταβολή της εκ μέρους των παραγωγών οφείλεται μόνο στην περίπτωση κατά την οποία η υπέρβαση των χορηγηθεισών ποσοτήτων οφείλεται σε πρόθεση ή σε αμέλεια;»

(¹) ΕΕ L 90 της 1.4.84, σ. 10.

(²) ΕΕ L 405 της 31.12.92, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Autonome Sektion für die Provinz Bozen με διάταξη της 27ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση Parking Brixen GmbH κατά Gemeinde Brixen και κατά Stadtwerke Brixen A.G.

(Υπόθεση C-458/03)

(2004/C 7/38)

Με διάταξη της 27ης Σεπτεμβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 30 Οκτωβρίου 2003, το Verwaltungsgericht Autonome Sektion für die Provinz Bozen στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Parking Brixen GmbH και Gemeinde Brixen και Stadtwerke Brixen A.G. που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Ερωτάται αν η σύναψη συμβάσεως για τη διαχείριση των επίδικων δημόσιων χώρων σταθμεύσεως οχημάτων επί πληρωμή αποτελεί δημόσια σύμβαση παροχής υπηρεσιών, υπό την έννοια της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ (¹), ή σύμβαση παραχωρήσεως της παροχής δημόσιων υπηρεσιών, επί της οποίας δεν έχουν εφαρμογή οι κανόνες ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ειδικότερα η υποχρέωση ίσης μεταχειρίσεως και διαφάνειας.
- 2) Εφόσον πρόκειται πράγματι για σύμβαση παραχωρήσεως που αφορά τη διαχείριση μιας τοπικής δημόσιας υπηρεσίας, ερωτάται αν η σύναψη συμβάσεως για την παραχώρηση της διαχείρισεως δημόσιου χώρου σταθμεύσεως οχημάτων επί πληρωμή, η οποία πραγματοποιείται, κατά τα άρθρα 44, παράγραφος 6, στοιχείο b, του περιφερειακού νόμου 1/4.1.1993, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 10 του περιφερειακού νόμου 10/23.1.1998, και κατά το άρθρο 88, παράγραφος 6, στοιχεία a και b, του κωδικοποιημένου κειμένου των διατάξεων για τον κανονισμό δήμων και κοινοτήτων, χωρίς προηγουμένως να πραγματοποιηθεί δημόσιος διαγωνισμός συμβιβάζεται με το κοινοτικό δίκαιο, και συγκεκριμένα με τις αρχές της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών και του ελεύθερου ανταγωνισμού, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και τις απορρέουσες υποχρεώσεις ίσης μεταχειρίσεως και διαφάνειας, καθώς και με την αρχή της αναλογικότητας, εφόσον πρόκειται για ανώνυμη εταιρία, η οποία δημιουργήθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 115 του νομοθετικού διατάγματος 267/2000, κατόπιν της μετατροπής μιας ειδικής δημοτικής επιχειρήσεως σε ανώνυμη εταιρία και της οποίας το εταιρικό κεφάλαιο κατά τον χρόνο της συνάψεως της συμβάσεως ανήκε κατά 100 % στον ίδιο τον Δήμο, αλλά της οποίας το διοικητικό συμβούλιο είναι εξουσιοδοτημένο να ενεργεί κάθε πράξη τακτικής διαχειρίσεως της οποίας η αξία δεν υπερβαίνει το ποσό των 5 000 000 ευρώ.

(¹) ΕΕ L 209, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 30 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση C-459/03)

(2004/C 7/39)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους P. J. Kuijper και B. Martenczuk, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 30 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, κινώντας κατά του Ηνωμένου Βασιλείου τη διαδικασία διευθετήσεως διαφορών βάσει της Συμβάσεως του ΟΗΕ για το Δίκαιο της Θάλασσας, σχετικά με το εργοστάσιο παραγωγής ΜΟΧ που βρίσκεται στο Sellafield, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 10 και 292 ΕΚ και τα άρθρα 192 και 193 ΕΚΑΕ.
- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η Ιρλανδία κίνησε τη διαδικασία κατά του Ηνωμένου Βασιλείου, χωρίς να λάβει υπόψη ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα είναι μέλος της Συμβάσεως του ΟΗΕ για το Δίκαιο της Θάλασσας (στο εξής: UNCLOS). Περαιτέρω, η Ιρλανδία δεν έλαβε υπόψη της ότι οι διατάξεις της UNCLOS καθώς και ορισμένες άλλες κοινοτικές διατάξεις που επικαλείται είναι διατάξεις του κοινοτικού δικαίου. Υποβάλλοντας τη διαφορά σε δικαστήριο εκτός της κοινοτικής έννομης τάξεως, η Ιρλανδία παρέβη την αποκλειστική αρμοδιότητα του Δικαστηρίου, η οποία κατοχυρώνεται με τα άρθρα 292 ΕΚ και 193 ΕΚΑΕ. Επιπλέον, η Ιρλανδία παρέβη το καθήκον συνεργασίας που της επιβάλλεται από τα άρθρα 10 ΕΚ και 192 ΕΚΑΕ.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το College van Beroep με απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση Gaston Schul Douane-Expéditeur B.V. κατά Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Υπόθεση C-461/03)

(2004/C 7/40)

Με απόφαση διάταξη της 24ης Οκτωβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 4 Νοεμβρίου 2003, το College van Beroep, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Gaston Schul Douane-Expéditeur

B.V. και Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Είναι ένα δικαστήριο υπό την έννοια του άρθρου 234, τρίτο εδάφιο, ΕΚ υποχρεωμένο από τη διάταξη αυτή να απευθύνει στο Δικαστήριο ένα ερώτημα, όπως το ακόλουθο ερώτημα περί της ισχύος διατάξεων ενός κανονισμού, και όταν το Δικαστήριο έχει κηρύξει ανίσχυρες όμοιες διατάξεις άλλου, ανάλογου κανονισμού ή μπορεί να μην εφαρμόσει τις πρώτες διατάξεις λαμβανομένης υπόψη της ιδιαίτερης ομοιότητας με τις διατάξεις που κηρύχθηκαν ανίσχυρες;
2. Είναι το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1423/95⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 1995, για καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής για την εισαγωγή προϊόντων στον τομέα της ζάχαρης άλλων από τις μελάσες, ανίσχυρο κατά το μέρος που ορίζει ότι ο προβλεπόμενος από τον κανονισμό αυτόν πρόσθετος δασμός κατ' αρχήν καθορίζεται βάσει της αντιπροσωπευτικής τιμής κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1423/95 και ότι ο δασμός αυτός καθορίζεται βάσει της τιμής εισαγωγής cif της σχετικής αποστολής μόνον αν το ζητήσει ο εισαγωγέας;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1423/95 της Επιτροπής της 23ης Ιουνίου 1995 για καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής για την εισαγωγή προϊόντων του τομέα της ζάχαρης άλλων από τις μελάσες (ΕΕ L 141 της 24.6.1995 σ. 16).

Προσφυγή του Βασιλείου της Ισπανίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 4 Νοεμβρίου 2003

(Υπόθεση C-464/03)

(2004/C 7/41)

Το Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από τους Núria Díaz Abad, abogado del Estado, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 4 Νοεμβρίου 2003 προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 1438/2003⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 12ης Αυγούστου 2003, για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής για την κοινοτική πολιτική που αφορά το στόλο όπως ορίζεται στο κεφάλαιο III του κανονισμού (ΕΚ) 2371/2002 του Συμβουλίου και

— να καταδικάσει το καθού όργανο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

1) Παράβαση ουσιώδους τύπου, λόγω παραβάσεως του γλωσσικού καθεστώτος του Συμβουλίου: η ισπανική αντιπροσωπεία δεν έλαβε πρόσκληση στην ισπανική γλώσσα για τη συνεδρίαση της Επιτροπής Διαχείρισης Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας στην οποία συζητήθηκε η πρόταση του κανονισμού. Επιπλέον, στο πλαίσιο της εν λόγω συνεδρίασεως η Επιτροπή παρουσίασε ουσιώδη τροποποίηση της προτάσεώς της αποκλειστικά στην αγγλική γλώσσα.

2) Παραβίαση της αρχής της ιεραρχίας των κανόνων δικαίου: το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 1438/2003 παραβιάζει τις διατάξεις:

— του άρθρου 13 του κανονισμού 2371/2002, το οποίο δεν επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να εγγυώνται ότι η χωρητικότητα του στόλου τους δεν υπερβαίνει ορισμένα όρια, και

— του άρθρου 11 του κανονισμού 2371/2002, που απαιτεί να μη λαμβάνεται υπόψη η αύξηση της χωρητικότητας του στόλου κατά τον καθορισμό της ισορροπίας εισόδων και εξόδων.

3) Παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης: ο αναδρομικός χαρακτήρας του κανονισμού μπορεί να προκαλέσει βλάβη στους ενδιαφερομένους.

4) Αυθαίρετη λήψη αποφάσεως: ο κανονισμός ορίζει ως χρονικό διάστημα για την προηγούμενη δήλωση των εξόδων των πλοίων την περίοδο 2000 έως 2002 χωρίς να αιτιολογεί την απόφαση αυτή από τεχνικής απόψεως.

(¹) EE L 204 της 13.8.2003, σ. 21.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το VAT and Duties Tribunal, London Tribunal Centre, με διάταξη της 29ης Οκτωβρίου 2003 στην υπόθεση Overland Footwear Ltd κατά Commissioners of Customs and Excise

(Υπόθεση C-468/03)

(2004/C 7/42)

Με διάταξη της 29ης Οκτωβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 6 Νοεμβρίου 2003, το VAT and Duties Tribunal, London Tribunal Centre, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Overland Footwear Ltd και Commissioners of Customs and Excise που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

Βάσει του κανονισμού 2913/92 του Συμβουλίου (στο εξής: Τελωνειακού Κώδικα), ειδικότερα των άρθρων 29, 32 και 33 αυτού, και της νομολογίας του Δικαστηρίου, οσάκις, κατά τον χρόνο του εκτελωνισμού, ένας εισαγωγέας δηλώνει εκ παραδρομής ως την πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εμπορεύματα τιμή ποσό το οποίο περιλαμβάνει προμήθεια αγοράς και εκ παραδρομής παραλείπει να διακρίνει στη διασάφηση εισαγωγής την προμήθεια αγοράς από την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή, αλλά, αφού τα αγαθά τεθούν σε ελεύθερη κυκλοφορία, αποδεικνύει και πείθει τις τελωνειακές αρχές ότι η πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εμπορεύματα τιμή που δηλώθηκε περιελάμβανε αληθινή προμήθεια αγοράς, η οποία μπορούσε να έχει εκπέσει προσηκόντως κατά την εισαγωγή, και προβάλλει αξίωση επιστροφής του καταβληθέντος επί της προμήθειας αγοράς δασμού εντός τριών ετών από την ημερομηνία που του γνωστοποιήθηκε το ποσό του δασμού:

1. Μπορούσε η αληθής προμήθεια αγοράς να είναι δασμολογητέα ως μέρος της πράγματι καταβληθείσας ή καταβλητέας για τα εμπορεύματα τιμής δυνάμει του άρθρου 29 του Τελωνειακού Κώδικα;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, μπορεί η αληθής προμήθεια αγοράς να εκπέσει από τη δηλωθείσα αξία της συναλλαγής, λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 32, παράγραφος 3, και 33 του Τελωνειακού Κώδικα;
3. Υπό τις συνθήκες αυτές, υποχρεούνται οι τελωνειακές αρχές δυνάμει του Τελωνειακού Κώδικα, και ειδικότερα του άρθρου 78, παράγραφος 3, αυτού, να δεχθούν τη διόρθωση της καταβληθείσας ή καταβλητέας για τα εμπορεύματα τιμής και, έτσι, να δεχθούν μειωμένη δασμολογητέα αξία;
4. Δικαιούται ο εισαγωγέας, δυνάμει του Τελωνειακού Κώδικα και, ειδικότερα, του άρθρου 236 αυτού, επιστροφής του δασμού που καταβλήθηκε επί της προμήθειας αγοράς;

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 17 Νοεμβρίου 2003

(Υπόθεση C-474/03)

(2004/C 7/43)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Μαρία Πατακιά, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, άσκησε στις 17 Νοεμβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προς συμμόρφωση με την οδηγία 2000/9/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, σχετικά με τις εγκαταστάσεις με συρματοσχοίνα για τη μεταφορά προσώπων ή εν πάση περιπτώσει, μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής,
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 3 Μαΐου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 106 της 3.5.2000, σ. 21.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, που ασκήθηκε στις 18 Νοεμβρίου 2003

(Υπόθεση C-479/03)

(2004/C 7/44)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την κα. Μ. Πατακιά, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε, στις 18 Νοεμβρίου 2003, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεσπίζοντας και, σε κάθε περίπτωση, μη κοινοποιώντας στην Επιτροπή τις απαιτούμενες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του με την οδηγία 2000/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.
- 2) να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία ενσωμάτωσης της οδηγίας εξέπνευσε στις 8 Αυγούστου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 200, της 08.08.2000, σ. 35.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, που ασκήθηκε στις 19 Νοεμβρίου 2003

(Υπόθεση C-481/03)

(2004/C 7/45)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον κ. Μ. W. Wils, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε, στις 19 Νοεμβρίου 2003, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεσπίζοντας και, σε κάθε περίπτωση, μη κοινοποιώντας στην Επιτροπή τις απαιτούμενες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του με την οδηγία 2001/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2001 για τροποποίηση της οδηγίας 91/440/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων⁽¹⁾, και την οδηγία 2001/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2001 για τροποποίηση της οδηγίας 95/18/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με την παροχή αδειών σε σιδηροδρομικές επιχειρήσεις⁽²⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις εν λόγω οδηγίες.
- 2) να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία ενσωμάτωσης των οδηγιών εξέπνευσε στις 15 Μαρτίου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 75, της 15.03.2001, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 75, της 15.03.2001, σ. 26.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 19 Νοεμβρίου 2003

(Υπόθεση C-482/03)

(2004/C 7/46)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον W. Wils, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 19 Νοεμβρίου 2003 προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, διοικητικές και κανονιστικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς τις οδηγίες 2001/12/ΕΚ, η οποία τροποποιεί την οδηγία 91/440/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων⁽¹⁾, 2001/13/ΕΚ, η οποία τροποποιεί την οδηγία 95/18/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με τις άδειες σε σιδηροδρομικές επιχειρήσεις⁽²⁾, και 2001/14/ΕΚ σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής καθώς και με την πιστοποίηση ασφαλείας⁽³⁾, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ενημερώσει σχετικά την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις οδηγίες αυτές,
- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά των οδηγιών στην εσωτερική έννομη τάξη της καθής εξέπνευσε στις 15 Μαρτίου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 75 της 15.3.2001, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 75 της 15.3.2001, σ. 26.

⁽³⁾ ΕΕ L 75 της 15.3.2001, σ. 29.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 19 Νοεμβρίου 2003

(Υπόθεση C-483/03)

(2004/C 7/47)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον W. Wils, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 19 Νοεμβρίου 2003 προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των

Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, διοικητικές και κανονιστικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς τις οδηγίες 2001/12/ΕΚ, η οποία τροποποιεί την οδηγία 91/440/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων⁽¹⁾, 2001/13/ΕΚ, η οποία τροποποιεί την οδηγία 95/18/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με τις άδειες σε σιδηροδρομικές επιχειρήσεις⁽²⁾, και 2001/14/ΕΚ σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής καθώς και με την πιστοποίηση ασφαλείας⁽³⁾, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ενημερώσει σχετικά την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις οδηγίες αυτές,
- να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά των οδηγιών στην εσωτερική έννομη τάξη του καθού εξέπνευσε στις 15 Μαρτίου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 75 της 15.3.2001, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 75 της 15.3.2001, σ. 26.

⁽³⁾ ΕΕ L 75 της 15.3.2001, σ. 29.

Διαγραφή της υποθέσεως C-62/02⁽¹⁾

(2004/C 7/48)

Με διάταξη της 8ης Σεπτεμβρίου 2003 ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-62/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 109 της 4.5.2002.

Διαγραφή της υποθέσεως C-163/02 ⁽¹⁾

(2004/C 7/49)

Με διάταξη της 14ης Αυγούστου 2003 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-163/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 156 της 29.6.2002.

Διαγραφή της υποθέσεως C-326/02 ⁽¹⁾

(2004/C 7/50)

Με διάταξη της 30ής Ιουλίου 2003 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-326/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 274 της 9.11.2002.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 23ης Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση T-65/98: Van den Bergh Foods Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(«Προσφυγή περί ακυρώσεως — Ανταγωνισμός — Άρθρα 85 και 86 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρα 81 ΕΚ και 82 ΕΚ) — Παγωτά προοριζόμενα για άμεση κατανάλωση — Εφοδιασμός των λιανοπωλητών με καταψύκτες — Ρήτρα περί αποκλειστικότητας — Εμπόδια για την είσοδο στην αγορά — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Άρθρο 222 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 295 ΕΚ)»)

(2004/C 7/51)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-65/98, Van den Bergh Foods Ltd, πρώην HB Ice Cream Ltd, με έδρα το Δουβλίνο (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενη από τους M. Nicholson και M. Rowe, solicitors, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Wils και A. Whelan), υποστηριζόμενη από τη Masterfoods Ltd, με το Δουβλίνο, εκπροσωπούμενη από τον P. G. H. Collins, solicitor, και από την Richmond Frozen Confectionery Ltd, πρώην Treats Frozen Confectionery Ltd, με έδρα το Northallerton (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τον I. S. Forrester, QC, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 98/531/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 1998, σχετικά με τη διαδικασία εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (υποθέσεις IV/34.073, IV/34.395 και IV/35.436 — Van den Bergh Foods Limited) (ΕΕ L 246, σ. 1), το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τον R. García-Valdecasas, Πρόεδρο, την P. Lindh και τον J. D. Cooke, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 23 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως αβάσιμη.
- 2) Καταδικάζει τη Van den Bergh Foods Ltd στα δικαστικά της έξοδα, καθώς και στα έξοδα της Επιτροπής, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 3) Η Masterfoods Ltd και η Richmond Frozen Confectionery Ltd φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 234 της 25.7.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 30ής Σεπτεμβρίου 2003

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-191/98, T-212/98 έως T-214/98, Atlantic Container Line AB κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(«Ανταγωνισμός — Ναυτιλιακές διασκέψεις — Κανονισμός (ΕΟΚ) 4056/86 — Εξαίρεση κατά κατηγορία — Ατομική εξαίρεση — Συλλογική δεσπόζουσα θέση — Κατάχρηση — Συμβάσεις υπηρεσιών — Προσχωρήσεις στη διάσκεψη — Προσβολή της διαρθρώσεως του ανταγωνισμού — Ανάκληση της εξαίρεσεως κατά κατηγορία — Πρόστιμα — Δικαιώματα άμυνας»)

(2004/C 7/52)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-191/98, T-212/98 έως T-214/98, Atlantic Container Line AB, με έδρα το Göteborg (Σουηδία), Cho Yang Shipping Co. Ltd, με έδρα τη Σεούλ (Νότια Κορέα), DSR-Senator Lines GmbH, με έδρα τη Βρέμη (Γερμανία), Hanjin Shipping Co. Ltd, με έδρα τη Σεούλ (Νότια Κορέα), Harpag Lloyd AG, με έδρα το Αμβούργο (Γερμανία), Hyundai Merchant Marine Co. Ltd, με έδρα τη Σεούλ (Νότια Κορέα), A.P. Møller-Mærsk Line, με έδρα την Κοπεγχάγη (Δανία), Mediterranean Shipping SA, με έδρα τη Γενεύη (Ελβετία), Orient Overseas Container Line (UK) Ltd, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), Polish Ocean Lines (POL), με έδρα τη Γδύνια (Πολωνία), P & O Nedlloyd Ltd, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), Sea-Land Service Inc., με έδρα το Jersey City, New Jersey (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής), Neptune Orient Lines Ltd, με έδρα τη Σιγκαπούρη (Σιγκαπούρη), Nippon Yusen Kaisha, με έδρα το Τόκιο (Ιαπωνία), Transportación Marítima Mexicana SA de CV, με έδρα το Μεξικό (Μεξικό), Tecomar SA de CV, με έδρα το Μεξικό (Μεξικό), εκπροσωπούμενες από τους J. Pheasant, N. Bromfield, M. Levitt, D. Waelbroeck, U. Zinsmeister, A. Bentley, C. Thomas, A. Mourry, M. Van Kerckhove, P. Ruttley και A. Merckx, avocats, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Lyal και J. Flynn), υποστηριζόμενη από το European Council of Transport Users ASBL, εκπροσωπούμενο από τον M. Clough, avocat, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 1999/243/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Σεπτεμβρίου 1998, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης ΕΚ (Υπόθεση IV/35.134 — Συμφωνία διατλαντικής ναυτιλιακής διάσκεψης) (ΕΕ 1999, L 95, σ. 1), το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts, Πρόεδρο, J. Azizi και M. Jaeger, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 5 της απόφασης 1999/243/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Σεπτεμβρίου 1998, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης ΕΚ (Υπόθεση IV/35.134 — Συμφωνία διατλαντικής ναυτιλιακής διάσκεψης).
- 2) Ακυρώνει το άρθρο 6 της απόφασης 1999/243, καθόσον εφαρμόζεται στην εκ μέρους των προσφευγουσών αμοιβαία κοινολόγηση της υπάρξεως και του περιεχομένου των μεμονωμένων συμβάσεων τους παροχής υπηρεσιών.
- 3) Ακυρώνει το άρθρο 7 της απόφασης 1999/243, στον βαθμό που απαιτεί η ακύρωση των άρθρων 5 και 6.
- 4) Ακυρώνει το άρθρο 8 της απόφασης 1999/243.
- 5) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 6) Εκάστη των προσφευγουσών και η Επιτροπή φέρουν τα έξοδά τους.
- 7) Το *European Council of Transport Users ASBL* φέρει τα έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 71 της 27.3.1999 και C 86 της 13.3.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 16ης Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση T-148/00: Πανελλήνια Ένωση Εκκοκκιστών και Εξαγωγέων Βάμβακος κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Κρατικές ενισχύσεις — Αντισταθμιστική εισφορά — Τρόπος χρηματοδότησεως των ενισχύσεων — Καθεστώς κοινοτικής ενισχύσεως για το βαμβάκι — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Πράξεις δεκτικές προσφυγής — Άρνηση της Επιτροπής να συνεχίσει διαδικασία λόγω παραλείψεως — Αρχή της αυτονομίας των μέσων παροχής ένδικης προστασίας»)

(2004/C 7/53)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-148/00, Πανελλήνια Ένωση Εκκοκκιστών και Εξαγωγέων Βάμβακος, με έδρα τη Θεσσαλονίκη (Ελλάς), εκπροσωπούμενη από τους Κ. Αδαμαντόπουλο, Β. Ακριτίδη και J. Gutiérrez Gisbert, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Κόντου και Δ. Τριανταφύλλου), υποστηριζόμενη από την Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Ι. Χαλκιάς και Χ. Τσιαβού), με αντικείμενο προσφυγή με την οποία ζητήθηκε η μερική ακύρωση της απόφασης 2000/206/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 1999, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που εφαρμόζεται στην Ελλάδα για το βαμβάκι από τον Ελληνικό Οργανισμό Βάμβακος (ΕΕ 2000, L 63, σ. 27), το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους R. García-Valdecasas, Πρόεδρο, P. Lindh,

J. D. Cooke, P. Mengozzi και H. Legal, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 16 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.
- 3) Η Ελληνική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 259 της 9.9.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 21ης Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση T-368/00: General Motors Nederland BV και Opel Nederland BV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Ανταγωνισμός — Διανομή αυτοκινήτων οχημάτων — Άρθρο 81 ΕΚ — Κανονισμοί (ΕΟΚ) 123/85 και (ΕΚ) 1475/95 — Στεγανοποίηση — Γενική στρατηγική αποσκοπούσα στον περιορισμό των εξαγωγών — Περιορισμός του εφοδιασμού — Περιοριστικό σύστημα προμηθειών — Απαγόρευση των εξαγωγών — Πρόστιμο — Σοβαρότητα και διάρκεια της παραβάσεως — Αναλογικότητα — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων»)

(2004/C 7/54)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-368/00, General Motors Nederland BV, με έδρα το Sliedrecht (Κάτω Χώρες), Opel Nederland BV, με έδρα το Sliedrecht, εκπροσωπούμενες από τους δικηγόρους D. Vandermeersch, R. Snelders και S. Allcock, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Mölls και A. Whelan), με αντικείμενο, κύριως, αίτημα ακυρώσεως της απόφασης 2001/146/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2000, σχετικά με διαδικασία του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (υπόθεση COMP/36.653 — Opel) (ΕΕ 2001, L 59, σ. 1), και, επικουρικός, αίτημα ακυρώσεως ή μειώσεως του προστίμου που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες με την απόφαση αυτή, το Πρωτοδικείο (δευτέρο τμήμα), συγκείμενο από τους N. J. Forwood, Πρόεδρο, J. Pirrung και A. W. H. Meij, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 21 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2001/146/EK της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2000, σχετικά με διαδικασία του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (υπόθεση COMP/36.653 — Opel), καθόσον διαπιστώνει την ύπαρξη περιοριστικού μέτρου εφοδιασμού αντιθέτου προς το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ.
- 2) Καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες με το άρθρο 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως στα 35 475 000 ευρώ.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 4) Οι προσφεύγουσες φέρουν τα τέσσερα πέμπτα των εξόδων τους και τα τέσσερα πέμπτα των εξόδων της Επιτροπής· η Επιτροπή φέρει το ένα πέμπτο των εξόδων της και το ένα πέμπτο των εξόδων των προσφευγουσών.

(¹) EE C 61 της 24.2.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 16ης Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση T-47/01: Co-Frutta Soc. coop. rl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Προσφυγή ακυρώσεως — Πρόσβαση στα έγγραφα — Απόφαση 94/90 ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ — Απόρριψη — Κανόνας του συντάκτη — Κατάχρηση εξουσίας»)

(2004/C 7/55)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-47/01, Co-Frutta Soc. coop. rl, με έδρα την Padoue (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους W. Viscardini, M. Paolin και S. Donà, δικηγόρους, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: P. Stancanelli, P. Aalto και P. Wölker), με αντικείμενο αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής που περιλαμβάνεται στα έγγραφα της 31ης Ιουλίου 2000 της Γενικής Διευθύνσεως «Γεωργία» και του Γενικού Γραμματέα της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2000, με την οποία απορρίφθηκε μερικώς η ζητηθείσα από την προσφεύγουσα, στο πλαίσιο του καθεστώτος εισαγωγής μπανανών, πρόσβαση στα έγγραφα, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. García-Valdecasas, Πρόεδρο, P. Lindh και J. D. Cooke, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 16 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει ως απαράδεκτο το αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως που περιλαμβάνεται στο έγγραφο της ΓΔ «Γεωργία» της 31ης Ιουλίου 2000.

- 2) Κατά τα λοιπά, απορρίπτει την προσφυγή ως αβάσιμη.
- 3) Ο προσφεύγων φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα καθώς και αυτά της Επιτροπής.

(¹) EE C 150 της 19.5.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 23ης Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση T-255/01: Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures Co. Ltd και Zhejiang Yankon Group Co. Ltd κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (¹)

(«Ντάμπινγκ — Καθορισμός της κανονικής αξίας — Συνθήκες οικονομίας της αγοράς — Ανάλογη χώρα — Άρθρο 2, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96»)

(2004/C 7/56)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-255/01, Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures Co. Ltd, με έδρα το Changzhou (Κίνα), Zhejiang Yankon Group Co. Ltd, πρώην Zhejiang Sunlight Group Co. Ltd, με έδρα το Shangyu (Κίνα), εκπροσωπούμενες από τον P. Bentley, QC, και τον F. Ragolle, δικηγόρο, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: S. Marquardt, και G. M. Berrisch), υποστηριζόμενου από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Kreuschitz, T. Scharf και S. Meany), με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1470/2001 του Συμβουλίου, της 16ης Ιουλίου 2001, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα (CFL-i) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (EE L 195, σ. 8), το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους R. García-Valdecasas, Πρόεδρο, P. Lindh, J. D. Cooke, J. Pírrung και H. Legal, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 23 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Οι προσφεύγουσες φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου.

3) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 3 της 5.1.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 23ης Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση T-279/01, Giorgio Lebedef κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Υπάλληλοι — Έκθεση βαθμολογήσεως — Εκπρόθεσμη κατάρτιση — Αγωγή αποζημιώσεως)

(2004/C 7/57)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-279/01, Giorgio Lebedef, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Senningerberg (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τους G. Bouneou και F. Frabetti, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: J. Currell), με αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής περί μερικής απορρίψεως των ενστάσεων του προσφεύγοντος με τις οποίες σκοπούσε την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης για την ηθική βλάβη που προκλήθηκε από την καθυστερημένη κατάρτιση των εκθέσεων βαθμολογήσεώς του για τις περιόδους 1995/1997 και 1997/1999, και, αφετέρου, την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης για την εν λόγω ηθική βλάβη, το Πρωτοδικείο (μονομελής: V. Tiili), γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 23 Οκτωβρίου 2003 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα το ποσό των 1 500 ευρώ, πλέον του ποσού των 619,73 ευρώ που του έχει ήδη χορηγηθεί από την ΑΔΑ.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 3 της 5.1.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 21ης Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση T-302/01, Gerhard Birkhoff κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Υπάλληλοι — Άρθρο 2, παράγραφος 5, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Κατάργηση επιδόματος συντηρούμενου ενήλικου τέκνου, προσβεβλημένο από σοβαρή ασθένεια ή αναπηρία — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)

(2004/C 7/58)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-302/01, Gerhard Birkhoff, πρώην υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, νυν συνταξιούχος, κάτοικος Weitnau (Γερμανία), εκπροσωπούμενος από τον V. Salvatore, δικηγόρο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currell και A. Dal Ferro), με αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση της από 26 Σεπτεμβρίου 2001 αποφάσεως της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής, περί απορρίψεως της ασκηθείσας από τον προσφεύγοντα ενστάσεως, κατά της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 2001, με την οποία κατήργησε την καταβολή στον προσφεύγοντα επιδόματος συντηρούμενου τέκνου για τη θυγατέρα του, καθώς και την ακύρωση της αποφάσεως της 4ης Ιουλίου 2001, και, αφετέρου, την επιδίκαση αποζημιώσεως υλικής ζημίας και αποκατάσταση ηθικής βλάβης, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους N. J. Forwood, πρόεδρος, και τους J. Pöggendorf και A.W.H. Meij, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 21 Οκτωβρίου 2003 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 2001, περί καταργήσεως, από 1ης Ιουλίου 2001, της καταβολής του επιδόματος συντηρούμενου τέκνου για την ενήλικη θυγατέρα του προσφεύγοντος.
- 2) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί του σκέλους του αιτήματος αποζημιώσεως για την αποκατάσταση της ζημίας που προήλθε από το ότι η θυγατέρα του προσφεύγοντος έπαυσε να είναι καλυμμένη από το Ταμείο Υγείας της ΕΕ, και επί του σκέλους του αιτήματος αυτού περί αντισταθμίσεως των χρηματοοικονομικών συνεπειών της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 3) Απορρίπτει την αγωγή αποζημιώσεως κατά τα λοιπά.
- 4) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δύο τρίτα των εξόδων του προσφεύγοντος, περιλαμβανομένων και των εξόδων της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων που αφορούν την παρούσα υπόθεση.

(¹) ΕΕ C 44 της 16.2.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 22ας Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση T-311/01: *Les Éditions Albert René* κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερο κοινοτικό σήμα ASTERIX — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού εικονιστικού σήματος περιλαμβάνοντος τον όρο “starix” — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφοι 1, στοιχείο β', και 5, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)

(2004/C 7/59)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-311/01, *Les Éditions Albert René*, με έδρα το Παρίσι (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον J. Pagenberg, δικηγόρο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: A. von Mühlendahl και G. Schneider), έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) η Trucco sistemi di telecomunicazione SpA, με έδρα το Μιλάνο (Ιταλία), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 2ας Οκτωβρίου 2001 (υπόθεση R 1030/2000-1), το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τη V. Tiili, Πρόεδρο, και τους P. Mengozzi και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 22 Οκτωβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 56 της 2.3.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 23ης Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση T-24/02, *Maddalena Lebedef-Caroni* κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Έκθεση βαθμολογήσεως — Εκπρόθεσμη κατάρτιση — Αγωγή αποζημιώσεως)

(2004/C 7/60)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-24/02, *Maddalena Lebedef-Caroni*, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος

Senningerberg (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενη από τους G. Βουπεου και F. Frabetti, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: D. Martin), με αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής περί μερικής απορρίψεως των ενστάσεων της προσφεύγουσας με τις οποίες σκοπούσε την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης για την ηθική βλάβη που προκλήθηκε από την καθυστερημένη κατάρτιση των εκθέσεων βαθμολογήσεώς της για τις περιόδους 1993/1995, 1995/1997 και 1997/1999, και, αφετέρου, την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης για την εν λόγω ηθική βλάβη, το Πρωτοδικείο (μονομελές: V. Tiili), γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 23 Οκτωβρίου 2003 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα το ποσό των 2 500 ευρώ, πλέον του ποσού των 1 500 ευρώ που της έχει ήδη χορηγηθεί από την ΑΔΑ.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 109 της 4.5.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 23ης Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση T-25/02, *Michel Sautelet* κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Έκθεση βαθμολογήσεως — Εκπρόθεσμη κατάρτιση — Αγωγή αποζημιώσεως)

(2004/C 7/61)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-25/02, *Michel Sautelet*, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Λουξεμβούργου (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τους G. Βουπεου και F. Frabetti, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και C. Berardis-Kayser), με αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής περί μερικής απορρίψεως των ενστάσεων του προσφεύγοντος με τις οποίες σκοπούσε την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης για την ηθική βλάβη που προκλήθηκε από την καθυστερημένη κατάρτιση των εκθέσεων βαθμολογήσεώς του για τις περιόδους 1993/1995, 1995/1997 και 1997/1999, και, αφετέρου, την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης για την εν λόγω ηθική βλάβη, το Πρωτοδικείο (μονομελές: V. Tiili), γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 23 Οκτωβρίου 2003 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα το ποσό των 3 000 ευρώ, πλέον του ποσού των 1 500 ευρώ που του έχει ήδη χορηγηθεί από την ΑΔΑ.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 118 της 18.5.02.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 21ης Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση T-392/02, Solvay Pharmaceuticals BV κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενότητας (¹)

(Οδηγία 70/524/ΕΟΚ — Κοινοτική άδεια πρόσθετης ύλης ζωοτροφών, συνδεδεμένη με τον υπεύθυνο κυκλοφορίας — Μεταβατικό καθεστώς — Ανάκληση της αδειας — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Προϋποθέσεις ανακλήσεως — Αρχή της προλήψεως — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, της ασφάλειας δικαίου, της χρηστής διοικήσεως και της καλής πίστεως)

(2004/C 7/62)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-392/02, Solvay Pharmaceuticals BV, με έδρα το Weesp (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τους C. Meijer, F. Herbert και M. L. Struys, avocats, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενότητας, εκπροσωπούμενου από την M. Balta και τον M. Ruggery Laderchi, υποστηριζόμενου από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον A. Bordes, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, που έχει ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1756/2002 του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 70/524/ΕΟΚ του Συμβουλίου, περί των πρόσθετων υλών στη διατροφή των ζώων όσον αφορά την ανάκληση της εγκρίσεως μιας πρόσθετης ύλης, καθώς και του κανονισμού (ΕΚ) 2430/1999 της Επιτροπής (ΕΕ L 265, σ. 1), το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτερο τμήμα), συγκείμενο από τους N. J. Forwood, Πρόεδρο, J. Pirlung και A. W. H. Meij, δικαστές· γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 21 Οκτωβρίου 2003 απόφαση της οποίας το διατακτικό έχει ως εξής:

1) Η προσφυγή απορρίπτεται.

2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου, περιλαμβανομένων αυτών στα οποία υποβλήθηκαν κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

3) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα, περιλαμβανομένων αυτών στα οποία υποβλήθηκε κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) ΕΕ C 55 της 8.3.03.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 9ης Ιουλίου 2003

στην υπόθεση T-288/02 R, Asian Institute of Technology (AIT) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Επείγον — Έλλειψη)

(2004/C 7/63)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-288/02 R, Asian Institute of Technology (AIT), με έδρα στο Pathumthani (Ταϊλάνδη), εκπροσωπούμενο από τον H. Teissier du Cros, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: P.-J. Kuijper και B. Schöfer), με αντικείμενο την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 22ας Φεβρουαρίου 2002, περί συνάψεως συμβάσεως έρευνας στο πλαίσιο του προγράμματος «Asia-Invest» με το Center for Energy-Environment Research and Development, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε στις 9 Ιουλίου 2003 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ως απαράδεκτη.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή των Deutsche Post AG και Securicor Omega Express Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που κατατέθηκε στις 8 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση T-343/03)

(2004/C 7/64)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Οι Deutsche Post AG, Βόννη (Γερμανία) και Securicor Omega Express Limited, Sutton (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενοι από τον δικηγόρο Th. Lübbig, κατέθεσαν στις 8 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 27ης Μαΐου 2003 περί της κρατικής ενισχύσεως N 784/2002 — United Kingdom, «Government rural network support funding, debt payment funding and rolling working capital loan to Post Office Limited», Gesch.-Z. C(2003)1652 τελικό, καθόσον αυτή τερματίζει την κινηθείσα με έγγραφο της πρώτης εκ των προσφευγουσών, της 3ης Δεκεμβρίου 2002, διαδικασία ενστάσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες ζήτησαν από την Επιτροπή, με έγγραφο της 3ης Δεκεμβρίου 2002, να επανεξετάσει τη δομή των εξόδων και εσόδων της επιχειρήσεως Consignia plc (Royal Mail Group plc) στον τομέα των δεμάτων και των υποθέσεων ταχείας αποστολής δεμάτων ως προς την ύπαρξη οριζόντιας επιδοτήσεως.

Οι προσφεύγουσες βάλλουν με την προσφυγή κατά του τερματισμού, με την προσβαλλομένη απόφαση, της κινηθείσας από αυτές σύμφωνα με το δίκαιο περί ενισχύσεων διαδικασίας ενστάσεως. Ειδικότερα, οι προσφεύγουσες βάλλουν κατά του ότι η Επιτροπή, με την προσβαλλομένη απόφαση περί εγκρίσεως, είχε ήδη τερματίσει κατά τη φάση του προελέγχου τη -σύμφωνα με το περί ενισχύσεων δίκαιο- διαδικασία ελέγχου ως προς το αντικείμενο της ενστάσεως.

Κατά την άποψη των προσφευγουσών, η Επιτροπή όφειλε σε περίπτωση σωστής και διεξοδικής εξέτασεως των επί της ουσίας αναπτύξεων, στις οποίες προέβησαν οι προσφεύγουσες στο πλαίσιο της διαδικασίας ενστάσεως, να έχει προσκρούσει σε σοβαρές δυσχέρειες και αμφιβολίες ως προς το συμβατό των πραγματικών περιστατικών, που αναφέρονται στην ένσταση, προς την κοινή αγορά και να έχει αρχίσει τη διαδικασία του κύριου ελέγχου. Πράγματι, οι προσφεύγουσες εξήγησαν στην ένστασή τους λεπτομερώς ότι η υπηρεσία αποστολής δεμάτων του βρετανικού ταχυδρομείου δεν φθάνει τον βαθμό καλύψεως των δαπανών που απαιτείται με την απόφαση της Επιτροπής, της 19ης Ιουνίου 2002, για τα μέτρα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας υπέρ της Deutsche Post AG ⁽¹⁾, και, επομένως, υφίσταται η βάσιμη υποψία περί οριζόντιας επιδοτήσεως στον τομέα της αποστολής δεμάτων, χαρακτηριστιζομένης στην περί γερμανικών ταχυδρομείων απόφαση ως απαράδεκτης σύμφωνα με το περί ενισχύσεων δίκαιο.

Οι προσφεύγουσες αναφέρουν ότι οι υπηρεσίες αποστολής δεμάτων, οι οποίες αποτελούσαν το αντικείμενο της ενστάσεως των προσφευγουσών, αναφέρονται στην απόφαση της Επιτροπής μόνον στο περιθώριο και χωρίς διαρθρωτικό διαχωρισμό των επιμέρους τομέων δράσης. Η Επιτροπή δεν εξέτασε αν οι «Parcel Services» αποτελούν παροχές υπηρεσιών αποστολής δεμάτων της καθολικής υπηρεσίας ή, για παράδειγμα, μεταφορά πακέτων ταχείας αποστολής και, επομένως, έναν από μακρού ήδη ελευθε-

ρωμένο κλάδο του ανταγωνισμού. Αυτό οδηγεί στην απόφαση, εν όψει των αιτιάσεων της οριζόντιας επιδοτήσεως στον τομέα της αποστολής δεμάτων και στις υποθέσεις ταχείας αποστολής δεμάτων που προέβησαν οι προσφεύγουσες, σε ουσιώδεις ελλείψεις ως προς την αιτιολογία (παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ).

⁽¹⁾ EE L 247, σ. 27.

Προσφυγή της εταιρίας Eugénio Branco Ld^a — υπό εκκαθάριση κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 9 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση T-347/03)

(2004/C 7/65)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

Η Eugénio Branco Ld^a — υπό εκκαθάριση, με έδρα τη Λισσαβώνα (Πορτογαλία), εκπροσωπούμενη από τον Bolota Belchior, advogado, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 9 Οκτωβρίου 2003 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει εξ ολοκλήρου την απόφαση C(87) 0860 της Επιτροπής, της 23.10.2002, με την οποία μειώνει τη συνδρομή του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ) για προγράμματα καταρτίσεως που είχαν εγκριθεί με απόφαση της Επιτροπής (υπόθεση 870302P3) και απαιτεί από την προσφεύγουσα την επιστροφή ποσού 13 929,57 ευρώ, και
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η αμφισβητούμενη μείωση και αναζήτηση προκύπτουν από το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν ενέκρινε την αίτηση αποπληρωμής υπολοίπου σχετικά με διαδικασία χρηματοδοτήσεως από το ΕΚΤ και ότι έκρινε μη επιλέξιμες ορισμένες δαπάνες που της είχε υποβάλει.

Η προσφεύγουσα υπέβαλε στις 29.06.86, στο Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu (DAFSE), υποψηφιότητα για τη χρηματοδότηση από το ΕΚΤ προγράμματος επαγγελματικής καταρτίσεως, υποψηφιότητα την οποία η Επιτροπή ενέκρινε.

Μεταγενεστέρως, η προσφεύγουσα υπέβαλε στο DAFSE αίτηση για την αποπληρωμή υπολοίπου ύψους 991.009 εσκούδων (PTE), από το ΕΚΤ, και υπολοίπου ύψους 810 226 PTE, από το Πορτογαλικό Δημόσιο. Το DAFSE πιστοποίησε την αίτηση αυτή, την οποία η Επιτροπή ενέκρινε με την επιστολή αριθ. 4242, της 13.3.1989, κρίνοντας όμως μη επιλέξιμο ποσό 1 192 162 PTE. Στις 17.02.98 η Επιτροπή απεφάσισε, ωστόσο, να αναστείλει τη συνεισφορά.

Τα πορτογαλικά δικαιοδοτικά όργανα απεφάσισαν να θέσουν στο αρχείο τις δίκες που εκκρεμούσαν κατά της προσφεύγουσας, πράγμα που, κατά την άποψή της, ήρε το τεκμήριο ότι αυτή είχε υποπέσει σε πλημμέλειες. Παρά ταύτα, η Επιτροπή εξέδωσε την προσβαλλόμενη με την παρούσα προσφυγή απόφαση.

Η προσβαλλόμενη απόφαση παραβαίνει τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2950/83 και την απόφαση 83/516/ΕΟΚ του Συμβουλίου, άπαξ η προσφεύγουσα τήρησε αυστηρά τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την έγκριση της εισφοράς του ΕΚΤ, αποκτώντας έτσι «ιδιον δικαίωμα».

Η απόφαση παραβιάζει επίσης την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου, άπαξ η εγκριτική απόφαση της Επιτροπής απένειμε στην προσφεύγουσα δικαίωμα επί της συνδρομής και της γέννησε την προσδοκία ότι θα την ελάμβανε, αν εκτελούσε το πρόγραμμα σύμφωνα με τους τεθέντες όρους, αλλά και διότι η νυν προσβαλλόμενη πράξη θα μπορούσε ήδη να έχει εκδοθεί από το 1989.

Τέλος, η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά σοβαρή παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, εφόσον η προσφεύγουσα πραγματοποίησε τις δαπάνες προϋποθέτοντας ότι η Επιτροπή θα συμμορφωνόταν προς τις δεσμεύσεις της.

Προσφυγή της Corsica Ferries France κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση T-349/03)

(2004/C 7/66)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η εταιρία Corsica Ferries France, με έδρα την Bastia (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους Stéphane Rodrigues και Christian Scapel, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 13 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει άκυρη την απόφαση της Επιτροπής, της 9ης Ιουλίου 2003, που αφορά την ενίσχυση στην αναδιάρθρωση στην οποία η Γαλλία σκέφτεται να προβεί υπέρ της Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή αποφάσισε ότι η ενίσχυση στην αναδιάρθρωση, στην οποία η Γαλλία σκεφτόταν να προβεί υπέρ της Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée ήταν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, συμβατή με την κοινή αγορά. Η προσφεύγουσα προσβάλλει την απόφαση αυτή, ισχυριζόμενη ότι είχε άμεσο και ατομικό συμφέρον να επιτύχει την ακύρωσή της, εξ αιτίας της ενεργούς συμμετοχής της στην τυπική διαδικασία ελέγχου της ενισχύσεως και της ανταγωνιστικής της θέσεως στην αγορά αναφοράς.

Προς στήριξη της προσφυγής της, επικαλείται, αφενός, την έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλόμενης αποφάσεως καθώς και, αφετέρου, πρόδηλα πραγματικά σφάλματα και πλάνη περί την εκτίμηση.

Προσφυγή του Wirtschaftskammer Kärnten και της best connect Ampere Strompool GmbH κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση T-350/03)

(2004/C 7/67)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Το Wirtschaftskammer Kärnten (οικονομικό επιμελητήριο του Kärnten) και η best connect Ampere Strompool GmbH, Klagenfurt (Αυστρία), εκπροσωπούμενες από τον δικηγόρο M. Angerer, άσκησαν στις 13 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 11ης Ιουνίου 2003 με αριθμό COMP/M.2947 — περί του συμβατού μιας συγκεντρώσεως επιχειρήσεων με την κοινή αγορά και τη Συμφωνία ΕΟΧ και να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα των προσφευγόντων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή ενέκρινε υπό όρους τη συγκέντρωση μεταξύ πολλών αυστριακών επιχειρήσεων και των δύο επιχειρήσεων E&S GmbH και Verbund Austrian Power Trading AG.

Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η E&S GmbH και η Verbund Austrian Power Trading AG δεν αποτελούν λειτουργικά αυτόνομες κοινές επιχειρήσεις υπό την έννοια του άρθρου 3 του κανονισμού για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων ⁽¹⁾ σε συνδυασμό με την ανακοίνωση σχετικά με την έννοια των λειτουργικά αυτόνομων κοινών επιχειρήσεων ⁽²⁾. Ιδίως, δεν υφίσταται ο κοινός έλεγχος, η επαρκής προικοδότηση με ίδιους πόρους, η ίδια εξουσία επί προσώπων και το δικαίωμα αγοράς σημαντικού μέρους του ηλεκτρικού ρεύματος εκτός του χώρου επιρροής των εθνικών εταιριών και ελεύθερης διαθέσεως αυτού στην αγορά. Με τη συγκέντρωση αυτή συνδέονται άμεσα συντονισμοί συμπεριφοράς, οι οποίοι καθιστούν άκυρο το σχέδιο αυτό σύμφωνα και με το άρθρο 2, παράγραφος 4, του κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 81, παράγραφοι 1 και 2, ΕΚ. Σ' αυτό το συμπέρασμα έπρεπε να έχει καταλήξει η Επιτροπή κατά τον έλεγχο του σχεδίου.

Οι προσφεύγοντες αναφέρουν περαιτέρω ότι επίσης εκτός του εν λόγω σχεδίου συγκεντρώσεως, λόγω του αναμενόμενου «αποτελέσματος ομίλου», πρέπει να αναμένονται και άλλοι συντονισμοί συμπεριφοράς, οι οποίοι ομοίως υπόκεινται σε ακύρωση σύμφωνα με το άρθρο 81, παράγραφος 2, ΕΚ.

Πέραν αυτού, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι το προγραμματισμένο σχέδιο έχει ως αποτέλεσμα μαζική προσβολή του ελεύθερου ανταγωνισμού στην αυστριακή αγορά ηλεκτρικού ρεύματος και περαιτέρω στεγανοποίηση της αυστριακής αγοράς ηλεκτρικού ρεύματος έναντι της αγοράς ηλεκτρικού ρεύματος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, διότι με τον τρόπο αυτό θα ανυψωθούν περαιτέρω τα κατώφλια πρόσβασης στην αυστριακή αγορά ηλεκτρικού ρεύματος. Σ' αυτό δεν αλλάζουν τίποτε ως προς το αποτέλεσμα ούτε οι τεθείσες από την Επιτροπή προϋποθέσεις.

(1) Κανονισμός (ΕΟΚ) 4064/89 του Συμβουλίου για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 1990 L 257, σ. 13).

(2) ΕΕ 1998, C 66, σ. 1.

Αγωγή της Schneider Electric S.A. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 10 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση T-351/03)

(2004/C 7/68)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η εταιρία Schneider Electric S.A., με έδρα το Reuil-Malmaison (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους Marc Pittie και Antoine Winckler, δικηγόρους, άσκησε στις 11 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να επιβάλει στην Κοινότητα να της καταβάλει το ποσό των 1.663.734.716,76 ευρώ·
- ποσό που πρέπει να μειωθεί, ενδεχομένως, κατά ποσό που δεν υπερβαίνει τα 1 663 595,74 ευρώ, ανάλογα με τη συνέχεια που επιφυλάχθηκε στις αιτήσεις για την επιβολή των δικαστικών εξόδων στις υποθέσεις T-310/01, T-77/02 και T-77/02 R·
- ποσό που πρέπει να αυξηθεί κατά τους προστιθέμενους τόκους από τις 4 Δεκεμβρίου 2002 έως την αποπληρωμή του ποσού αυτού, με επιτόκιο 4 % ετησίως·
- ποσό που πρέπει να αυξηθεί κατά το ποσό του φόρου τον οποίο η Schneider θα οφείλει κατά τον χρόνο της εισπράξεώς του·
- να καταδικάσει την Επιτροπή σε όλα τα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ενάγουσα εταιρία, στην παρούσα υπόθεση, απαιτεί την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη λόγω της συμπεριφοράς που υιοθέτησε η Επιτροπή κατά την επεξεργασία της υποθέσεως COMP/M.2283 — Schneider Electric/Legrand, που είχε ως αποτέλεσμα τις αποφάσεις στις υποθέσεις T-310/01 ⁽¹⁾ και T-77/02 ⁽²⁾.

Ισχυρίζεται συναφώς ότι η Επιτροπή διέπραξε, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που οδήγησε στην απόφαση απαγορεύσεως της 10ης Οκτωβρίου 2001, πολυάριθμα σφάλματα, τα περισσότερα των οποίων διαπιστώθηκαν από το Πρωτοδικείο. Ισχυρίζεται επίσης ότι, κατά τη διάρκεια της μεταγενέστερης από την εν λόγω απόφαση περί απαγορεύσεως διαδικασίας, η Επιτροπή διέπραξε σφάλματα, τα οποία δεν διαπιστώθηκαν ακόμη από το Πρωτοδικείο, τα οποία επέτειναν τη ζημία που είχε υποστεί. Κατά τη γνώμη της, η συμπεριφορά αυτή της Επιτροπής πρέπει να θεωρηθεί ότι υπερβαίνει προδήλως και σημαντικώς τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεως που αυτή διαθέτει για να εκτιμά το συμβατό μιας συγκεντρώσεως.

Πρόκειται κυρίως για την έλλειψη εντιμότητας εκ μέρους της Επιτροπής στο πλαίσιο της διαδικασίας που οδήγησε στην απόφαση της 10ης Οκτωβρίου 2001, για την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της ενάγουσας, για την ενορχήστρωση των σχέσεων μεταξύ των μετεχόντων στη συγκέντρωση, για την προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως από αμερόληπτη αρχή, για την εμμονή της όσον αφορά τις λεπτομέρειες του χωρισμού που επεβλήθη στις 30 Ιανουαρίου 2002, για τη σοβαρή και πρόδηλη παραγνώριση της αποκλειστικής αρμοδιότητάς της και για την εσφαλμένη ανάλυση των διορθωτικών μέτρων που προτάθηκαν τον Νοέμβριο 2002.

(1) Απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Οκτωβρίου 2002, Schneider κατά Επιτροπής (Συλλογή 2002, σ. II-4071).

(2) Απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Οκτωβρίου 2002, Schneider κατά Επιτροπής (Συλλογή 2002, σ. II-4201).

Αγωγή του Giorgio Lebedef κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 15 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση T-352/03)

(2004/C 7/69)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Giorgio Lebedef, κάτοικος Senningerberg (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τους Gilles Bounέου και Frédéric Frabetti, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 15 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να χορηγηθεί στον ενάγοντα ποσό 5 000 ευρώ για αποζημίωση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη από την καθυστέρηση της οριστικής καταρτίσεως (καθυστερημένη ένθεση στον ατομικό του φάκελο) της εκθέσεως βαθμολογίας του για την περίοδο 1999-2001·
- να αποφανθεί επί των εξόδων, δαπανών και αμοιβών και να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην πληρωμή τους.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής του, ο ενάγων επικαλείται παράβαση των γενικών κατευθύνσεων εκτελέσεως του άρθρου 43 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και μη τήρηση του καθήκοντος αρωγής. Ο ενάγων ισχυρίζεται ότι υπέστη ηθική βλάβη εξ αυτού του λόγου και ότι πρόκειται, επιπλέον, για ηθική παρενόχληση που αποσκοπεί στην παρεμπόδιση της συνδικαλιστικής ελευθερίας.

Προσφυγή της Inge-Lise Nielsen κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 14 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση T-353/03)

(2004/C 7/70)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Inge-Lise Nielsen, κάτοικος Villers-la-Ville (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis και Etienne Marchal, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 14 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του αναπληρωτή γενικού γραμματέα του Συμβουλίου της 29ης Νοεμβρίου 2002 περί μη αναγραφής του ονόματός της στον κατάλογο των προαχθέντων υπαλλήλων στον βαθμό C2 για την περίοδο προαγωγών 2002·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του άρθρου 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, καθόσον το καθού υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί την εκτίμηση προβαίνοντας σε συγκριτική εξέταση των προσόντων χωρίς να λάβει υπόψη τις διαφορές βαθμολογίας μεταξύ των διαφόρων υπηρεσιών του θεσμικού οργάνου.

Προσφυγή της Gemma Reggimenti κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ασκήθηκε στις 20 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση T-354/03)

(2004/C 7/71)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Gemma Reggimenti, κάτοικος Woluwé-Saint-Lambert (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από την Claudine Junion, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 20 Οκτωβρίου 2003 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 17ης Ιουλίου 2003, περί αρνήσεως καταβολής στην προσφεύγουσα των εξόδων ταξιδίου στα οποία έχει υποβληθεί, αναδρομικά από τις 6 Αυγούστου 1999·
- να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην καταβολή εξόδων ταξιδίου υπέρ της κόρης της, αναδρομικά από τις 6 Αυγούστου 1999·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, υπάλληλος του Κοινοβουλίου, ανέλαβε την επιμέλεια της κόρης της κατόπιν δικαστικής απόφασης της 6ης Αυγούστου 1999. Ο γάμος της προσφεύγουσας με τον σύζυγό της, επίσης υπάλληλο, λύθηκε με διαζύγιο κατόπιν δικαστικής απόφασης της 31ης Οκτωβρίου 2001, η οποία καταχωρίστηκε στο ληξιαρχείο στις 12 Ιανουαρίου 2002. Το Κοινοβούλιο αποφάσισε να καταβάλει στην προσφεύγουσα μόνον το ήμισυ των εξόδων ταξιδιού της κόρης της και τούτο μόνον από το 2002, έτος εντός του οποίου έλαβε χώρα το διαζύγιο.

Με την παρούσα προσφυγή, η προσφεύγουσα προσβάλλει την απόφαση αυτή, επικαλούμενη παράβαση του άρθρου 8, του παραρτήματος VIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, κατόπιν της απόφασης βάσει της οποίας ανέλαβε την επιμέλεια της κόρης της, η τελευταία πρέπει να θεωρείται ως πρόσωπο συντηρούμενο από αυτήν και ότι, ως εκ τούτου, πρέπει να της καταβληθεί το σύνολο των εξόδων ταξιδιού.

Προσφυγή του Bruno Gollnisch κ.λπ. κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ασκήθηκε στις 23 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση T-357/03)

(2004/C 7/72)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Οι Bruno Gollnisch, κάτοικος Limonest (Γαλλία), Marie-France Stirbois, κάτοικος Villeneuve-Loubey (Γαλλία), Carl Lang, κάτοικος Boulogne-Billancourt (Γαλλία), Jean-Claude Martinez, κάτοικος Montpellier (Γαλλία), Philip Claeys, κάτοικος Overijse (Βέλγιο) και Koen Dillen, κάτοικος Αμβέρσας (Βέλγιο), εκπροσωπούμενοι από τον Wallerand de Saint Just, δικηγόρο, άσκησαν στις 23 Οκτωβρίου 2003, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Γραφείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 2ας Ιουλίου 2003, ειδικότερα δε τις διατάξεις με τις οποίες υιοθετείται πρόταση του κ. Roettering σχετικά με την έκθεση του κ. van Hulst περί τροποποίησης της ρυθμίσεως η οποία διέπει την χρησιμοποίηση της θέσεως του προϋπολογισμού 3701,
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των αμοιβών των δικηγόρων, που ανέρχονται σε 10 000 ευρώ.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατόπιν της θέσεως σε ισχύ, την 1η Ιανουαρίου 2003, του νέου δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾, το Κοινοβούλιο κίνησε διαδικασία τροποποίησης της ρυθμίσεως που αφορά τη θέση του προϋπολογισμού 3701, της οποίας οι πιστώσεις προορίζονται για να καλύψουν τις διοικητικές και λειτουργικές δαπάνες των πολιτικών ομάδων και της γραμματείας των μη εγγεγραμμένων βουλευτών. Στις 2 Ιουλίου 2003, το Γραφείο του Κοινοβουλίου αποφάσισε να υιοθετήσει την αναθεωρημένη μορφή της τελευταίας αυτής ρυθμίσεως, υπό την επιφύλαξη της τροποποίησης του κανονισμού του Κοινοβουλίου και των λοιπών αλλαγών που θα προέκυπταν ως αναγκαίες μετά από νέες διαβουλεύσεις.

Προς στήριξη της προσφυγής τους περί ακυρώσεως της απόφασης με την οποία υιοθετείται η νέα ρύθμιση, οι προσφεύγοντες προβάλλουν καταρχάς τη μη τήρηση των τύπων που απαιτούνται για τη θέσπιση μιας τέτοιας ρυθμίσεως. Ισχυρίζονται ότι η νέα ρύθμιση τους κοινοποιήθηκε υπό μορφή προτάσεως, η οποία δεν ανέφερε ότι επρόκειτο για τελικό επίσημο έγγραφο. Ισχυρίζονται επίσης ότι η προσβαλλόμενη πράξη θεσπίστηκε χωρίς να έχει παραδώσει την έκθεσή της η επιτροπή ελέγχου του προϋπολογισμού, από την οποία ζητήθηκε γνωμοδότηση, και ότι, κατά συνέπεια, παραλήφθηκε μια ουσιώδης διαδικασία. Πέραν των ζητημάτων που αφορούν τον τύπο, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται επίσης ότι η νέα ρύθμιση συνιστά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, καθόσον απαγορεύει νέες κατηγορίες δαπανών ή την απασχόληση προσωπικού βάσει της θέσεως του προϋπολογισμού 3701 στους μη εγγεγραμμένους βουλευτές και μόνον.

(1) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ΕΕ L 248 της 16.9.2002, σ. 1.

Προσφυγή του Siegfried Krahl κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 17 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση T-358/03)

(2004/C 7/73)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Siegfried Krahl, κάτοικος Zagreb (Κροατία), εκπροσωπούμενος από τους Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis και Etienne Marchal, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 17 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση περί μη αποδόσεως στον προσφεύγοντα ολοκλήρου του ποσού των εξόδων του στέγης που αντιστοιχούν σε 4 200 ευρώ μηνιαίως·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων επικαλείται παράβαση των άρθρων 5 και 23 του παραρτήματος Χ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, καθόσον, κατά τον προσφεύγοντα, η καθής δεν μπορεί να του αρνείται την επιστροφή των εξόδων του στέγης ενώ αυτή δεν του διέδωσε στέγη και δεν του πρότεινε καμία εναλλακτική λύση.

Προσφυγή της εταιρίας GRAFTECH INTERNATIONAL LTD κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 27 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση T-359/03)

(2004/C 7/74)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η εταιρία GRAFTECH INTERNATIONAL LTD, Wilmington, Delaware, USA, εκπροσωπούμενη από τους K.P.E. Lasok QC και Brian Hartnett, Barristers, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 27 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις της Επιτροπής της 18ης Ιουλίου 2001, 23ης Ιουλίου 2001, 9ης Αυγούστου 2001, 18ης Αυγούστου 2003, 11ης Σεπτεμβρίου 2003 και 18ης Σεπτεμβρίου 2003 με τις οποίες καλείται η GTI να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που της επιβάλλει η απόφαση της 18ης Ιουλίου 2001 ή να αποστείλει τραπεζική εγγύηση, διαφορετικά θα χωρήσει εκτέλεση της απόφασης της 18ης Ιουλίου 2001 από τον Σεπτέμβριο 2003·
- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις της Επιτροπής ειδικώς κατά το μέτρο που επιβάλλουν επιτόκιο 6,04 % τη στιγμή που τα συνήθη επιτόκια στην αγορά είναι πολύ χαμηλότερα

- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις της Επιτροπής ειδικά κατά το μέτρο που προβλέπουν τόκους υπερημερίας με επιτόκιο 8,04 %
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την απόφαση της 18ης Ιουλίου 2001 η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα και επτά άλλες επιχειρήσεις παρέβησαν το άρθρο 81 της Συνθήκης ΕΚ συμμετέχοντας σε πλέγμα συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα των ηλεκτροδίων γραφίτη. Με την ίδια απόφαση επιβλήθηκε πρόστιμο στην προσφεύγουσα η οποία κλήθηκε να το πληρώσει εντός τριών μηνών από της κοινοποιήσεως με επιτόκιο 8,04 % αν το πρόστιμο δεν καταβληθεί μέχρι την ορισθείσα ημερομηνία. Η απόφαση κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με έγγραφο της 23ης Ιουλίου 2001 όπου αναφέρεται επίσης ότι, αν η προσφεύγουσα προσφύγει ενώπιον του Πρωτοδικείου κατά της επιβολής προστίμου, δεν θα ληφθούν μέτρα εκτελέσεως της αποφάσεως κατά τη διάρκεια της εκκρεμοδικείας υπό τον όρο ότι η προσφεύγουσα θα καταβάλει τόκους επί του ποσού του προστίμου προς 6,04 % και θα παράσχει τραπεζική εγγύηση για το ποσό του προστίμου. Η προσφεύγουσα διαμαρτυρήθηκε στην Επιτροπή και πρότεινε διαφορετικούς όρους πληρωμής τους οποίους η Επιτροπή απέρριψε με έγγραφο της 9ης Αυγούστου 2001. Επίσης η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως της 18ης Ιουλίου 2001 με την οποία επιβλήθη το πρόστιμο (1). Η Επιτροπή απέρριψε περαιτέρω προτάσεις της προσφεύγουσας σχετικά με διευκολύνσεις ως προς την πληρωμή, με έγγραφα της 18ης Αυγούστου 2003, 11ης Σεπτεμβρίου 2003 και 18ης Σεπτεμβρίου 2003.

Με την παρούσα προσφυγή η προσφεύγουσα βάλλει καθ' όλων των αποφάσεων που αφορούν τους όρους πληρωμής. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι συνιστά νομική πλάνη εις βάρος της Επιτροπής το γεγονός ότι το εν λόγω όργανο θεώρησε ότι δεν μπορεί να δεχθεί άλλη ασφάλεια εκτός από τραπεζική εγγύηση. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι η απόφαση της 18ης Αυγούστου 2003 συνιστά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας διότι δεν απηχεί δίκαιη εξισορρόπηση μεταξύ των συμφερόντων των μερών και συγκεκριμένα του συμφέροντος της προσφεύγουσας να παράσχει εμπράγματη ασφάλεια επί των μη βεβαρυμένων περιουσιακών της στοιχείων αντί της τραπεζικής εγγύησης που ζήτησε η Επιτροπή. Η προσφεύγουσα επικαλείται επίσης πρόδηλη πραγματική πλάνη όσον αφορά τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι μπορεί να συμμορφωθεί με την απόφαση της Επιτροπής και όσον αφορά την εκ μέρους της Επιτροπής εκτίμηση της οικονομικής θέσης της και της αξίας της εμπράγματης ασφάλειας που πρότεινε. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει περαιτέρω ότι οι αποφάσεις της Επιτροπής όσον αφορά το εφαρμοστέο επιτόκιο είναι προδήλως εσφαλμένες και ότι η Επιτροπή παρέβη ουσιώδεις διαδικαστικές απαιτήσεις διότι δεν έδωσε στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να διατυπώσει την άποψή της πριν να εκδώσει απόφαση περί εκτελέσεως της πρώτης από 18 Ιουλίου 2001 αποφάσεώς της.

(1) Υπόθεση T-246/01 που δημοσιεύθηκε στην ΕΕ C 17 της 19.1.2002, σ. 16.

Προσφυγή του Philip Vanlangendonck κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 27 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση T-361/03)

(2004/C 7/75)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Philip Vanlangendonck, κάτοικος Overijse (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον Bernard Laurent, δικηγόρο, άσκησε στις 31 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ελέγξει τη νομιμότητα της απόφασης που εξέδωσε ο διευθυντής της ΥΕΠΕΚ (Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων) υπό την ιδιότητά του ως ΑΔΑ (αρμοδίας για τους διορισμούς αρχής), η οποία κοινοποιήθηκε στις 25.07.2003 και παρελήφθη στις 28.07.2003 και είχε ως αντικείμενο την απόρριψη των υπ' αριθμό R/134/03 και R/139/103 ενστάσεων που ο προσφεύγων κατέθεσε στην ADIM. B.2 — Τμήμα «προσφυγών», στις 27 Μαρτίου 2003, στρεφόμενος κατά της αρνήσεως να ακυρωθεί ή να διορθωθεί ο δημοσιευμένος κατάλογος επιτυχόντων του διαγωνισμού COM/A/10/01, λόγω καταφανών σφαλμάτων και παρατυπιών·
- να ελέγξει τη νομιμότητα της αρνητικής απαντήσεως της ΑΔΑ και του προέδρου της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/A/10/01 στο αίτημα για παροχή εξηγήσεων ή αντικειμενικών και συναφών πληροφοριών·
- να καταδικάσει την αντίδικο να καταβάλει στον προσφεύγοντα ποσό 400 000 Ευρώ, ως αποζημίωση προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη (με πάσα επιφύλαξη σχετικά με αύξηση ή μείωση του ποσού κατά τη διάρκεια της διαδικασίας).

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων στην υπόθεση αυτή στρέφεται κατά της αρνήσεως της διοικήσεως αφενός να ακυρώσει ή να διορθώσει τον κατάλογο των επιτυχόντων του διαγωνισμού COM/A/10/01 λόγω καταφανών σφαλμάτων και παρατυπιών και αφετέρου να παράσχει τις πληροφορίες που ζήτησε ο προσφεύγων, προκειμένου να είναι σε θέση να διερευνήσει εάν υπέστη δυσμενή διάκριση λόγω εθνικότητας κατά τη διεξαγωγή και τη δημοσίευση των αποτελεσμάτων της προφορικής εξετάσεως του ως άνω διαγωνισμού.

Προς στήριξη των ισχυρισμών του, ο προσφεύγων επικαλείται:

- καταφανή νομική ή πραγματική πλάνη, λόγω του ότι η εξεταστική επιτροπή ενέγραψε στον εφεδρικό κατάλογο 156 επιτυχόντες αντί 150 που προέβλεπε η προκήρυξη του διαγωνισμού·

- παραβίαση της αρχής του κράτους δικαίου και της Συνθήκης ΕΚ, καθόσον, αντιθέτως προς τη γνώμη του προέδρου της εξεταστικής επιτροπής, ο διευθυντής της ΥΕΠΕΚ δέχθηκε ότι δεν προβλέπεται, βάσει της προκηρύξεως του διαγωνισμού, η δυνατότητα ισοβαθμίας των υποψηφίων στην προφορική εξέταση, και τούτο παρά την πάγια νομολογία ότι η εξεταστική επιτροπή δεσμεύεται από το κείμενο της προκηρύξεως του διαγωνισμού·

- παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως των υποψηφίων. Ο προσφεύγων αναρωτιέται συναφώς για ποιον λόγο η εξεταστική επιτροπή, ενώ ανταποκρίθηκε άριστα στο καθήκον της να επιλέξει και να κατατάξει τους υποψηφίους βάσει των ικανοτήτων τους από τον 1ο μέχρι τον 149ο καλύτερο βαθμό, αποδείχθηκε ξαφνικά ανίκανη να συγκρίνει και να επιλέξει μεταξύ των επτά υποψηφίων που ισοβάδμησαν.

Προσφυγή του Rafael Bustamante Tello κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 4 Νοεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-368/03)

(2004/C 7/76)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Ο Rafael Bustamante Tello, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους Ramón García-Gallardo και Dolores Domínguez Pérez, άσκησε στις 4 Νοεμβρίου 2003 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου της 28ης Ιουλίου 2003, η οποία απέρριψε την διοικητική προσφυγή της 14ης Απριλίου 2003, μη αναγνωρίζοντας σε αυτόν δικαίωμα στο επίδομα εκπατρισμού και, κατά συνέπεια, και στα λοιπά συνδεδεμένα με αυτό επιδόματα,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων στην παρούσα δίκη αντιτίθεται στη μη αναγνώριση από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή του δικαιώματός του στο επίδομα εκπατρισμού και στα λοιπά συνδεδεμένα με αυτό επιδόματα (άρθρο 4 του Παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως.

Προς στήριξη των ισχυρισμών του ο προσφεύγων προβάλλει:

- Πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλο σφάλμα στην εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, στο μέτρο που η προσβαλλόμενη απόφαση δεν θεωρεί ότι η εργασία που αυτός παρέσχε για την αντιπροσωπεία της Αυτόνομης Περιοχής της Μουρκίας στις Βρυξέλλες συνιστούσε «υπηρεσία προς κράτος», κατά την έννοια που περιλαμβάνεται στον Κανονισμό ως εξαίρεση από την περίοδο αναφοράς. Επικουρικώς ισχυρίζεται ότι το καθού όργανο έκρινε εσφαλμένως με την προσβαλλόμενη απόφαση ότι το κέντρο των συμφερόντων και η συνήθης διαμονή του προσφεύγοντος βρίσκονταν στις Βρυξέλλες και όχι στη Μουρκία.
- Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, διότι η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή μεταχειρίστηκε δυσμενέστερα τη δική του προσωπική κατάσταση σε σχέση με άλλες, ίδιες ουσιαστικά, καταστάσεις.

Προσφυγή-αγωγή των Arizona Chemical B.V., Eastman Belgium B.V.B.A., Resinall Europe B.V.B.A. και Cray Valley Iberica S.A. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 29 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση T-369/03)

(2004/C 7/77)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Οι εταιρίες Arizona Chemical B.V., με έδρα το Almere (Κάτω Χώρες), Eastman Belgium B.V.B.A., με έδρα το Kallo (Βέλγιο), Resinall Europe B.V.B.A., με έδρα την Μπριζ (Βέλγιο), και Cray Valley Iberica S.A., με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), εκπροσωπούμενες από τους δικηγόρους Claudio Mereu και Koen Van Maldegem, άσκησαν στις 29 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες (στο εξής: προσφεύγουσες) ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση D(2003)430245 της Επιτροπής, της 20ής Αυγούστου 2003
- να αναγνωρίσει ότι είναι παράνομη η υπαγωγή του κολοφώνιου στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί ταξινόμησεως, συσκευασίας και επισήμανσεως των επικινδύνων ουσιών,
- επικουρικά, να αναγνωρίσει ότι η υπαγωγή του κολοφώνιου στο παράρτημα I δεν ισχύει έναντι των προσφευγουσών, σύμφωνα με το άρθρο 241 της Συνθήκης ΕΚ,
- να υποχρεώσει την εναγόμενη-καθής να καταβάλει στις προσφεύγουσες αποζημίωση για τις ζημιές που υπέστησαν λόγω της εκδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η

οποία να ισούται προσωρινά με 1 ευρώ, ή, επικουρικά, να αναγνωρίσει ότι η Επιτροπή ευθύνεται για τη μελλοντική ζημία που μπορεί να προβλεφθεί με επαρκή βεβαιότητα, έστω και αν η ζημία αυτή δεν μπορεί να υπολογιστεί επακριβώς,

- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη εν προκειμένω απόφαση απορρίφθηκε το αίτημα των προσφευγουσών να παύσει ο χαρακτηρισμός του κολοφώνιου ως επικίνδυνης ουσίας που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί ταξινόμησεως, συσκευασίας και επισήμανσεως των επικινδύνων ουσιών⁽¹⁾.

Προς στήριξη της προσφυγής τους οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη για τον λόγο ότι η υπαγωγή του κολοφώνιου στο εν λόγω παράρτημα αποφασίστηκε βάσει των αποτελεσμάτων των αναλύσεων διαφορετικής ουσίας, και συγκεκριμένα του οξειδωμένου κολοφώνιου. Περαιτέρω, υποστηρίζουν ότι η επίμαχη υπαγωγή δεν στηρίζεται σε πορίσματα επιστημονικών εξετάσεων βάσει της οδηγίας 67/548 και βασίστηκε στην εσφαλμένη αντίληψη ότι το κολοφώνιο παράγει πάντοτε οξειδωμένο κολοφώνιο και ότι το οξειδωμένο αυτό κολοφώνιο ερεθίζει το δέρμα ακόμα και στην περίπτωση συνήθων χειρισμών και συνήθους χρήσης. Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται επίσης ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη, διότι βασίζεται στην «αρχή της προληψείας», η οποία δεν ισχύει για τις αποφάσεις που βασίζονται σε πιθανολόγηση, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στη Συνθήκη ΕΚ, καθόσον δεν λαμβάνει υπόψη τα νέα, σύγχρονα, επιστημονικά πορίσματα για το οξειδωμένο κολοφώνιο και, τέλος, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει επίσης σε ορισμένες θεμελιώδεις αρχές του κοινοτικού δικαίου, και ειδικότερα στις αρχές της ασφάλειας δικαίου, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αναλογικότητας.

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 13/001, σ. 34.

Προσφυγή του Yves Mahieu κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 10 Νοεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-372/03)

(2004/C 7/78)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Yves Mahieu, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τον Lucas Vogel, δικηγόρο, άσκησε στις 10 Νοεμβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση που ενδέχεται να έχει λάβει η ΑΔΑ (αρμόδια για τους διορισμούς αρχή), με την οποία απορρίπτεται η από 29 Οκτωβρίου 2002 ένσταση του προσφεύγοντος για την ακύρωση της από 6 Ιουνίου 2002 αποφάσεως περί απορρίψεως αιτήματος αρωγής και αποζημιώσεως που ο προσφεύγων κατέθεσε στις 24 Ιανουαρίου 2002, σύμφωνα με τα άρθρα 24 και 90 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως·
- καθόσον είναι αναγκαίο, να ακυρωθεί επίσης η ως άνω απόφαση της 6ης Ιουνίου 2002, κατά της οποίας στρεφόταν η προαναφερθείσα ένσταση της 29ης Οκτωβρίου 2002·
- να καταδικαστεί η καθής στην καταβολή αποζημιώσεως ύψους 50 000 Ευρώ, με ρητή επιφύλαξη σχετικά με μεταγενέστερη αύξηση, μείωση ή διευκρίνιση.
- καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα και στα έξοδα στα οποία ο προσφεύγων αναγκαστικά υποβλήθηκε στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, ιδίως τα έξοδα διαμονής, μετακινήσεως, παραμονής καθώς και τις δικηγορικές αμοιβές.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων κατέθεσε στην Επιτροπή αίτηση αρωγής, ζητώντας την εκκίνηση έρευνας και την καταβολή αποζημιώσεως, λόγω ηθικής παρενοχλήσεως που υπέστη κατά την εργασία του στη Eurostat.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων επικαλείται καταφανή πλάνη εκτιμήσεως στην απορριπτική απόφαση επί της αιτήσεώς του, παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και του καθήκοντος αρωγής και, τέλος, παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και του δικαιώματος στην εξέλιξη της σταδιοδρομίας.

Διαγραφή της υποθέσεως T-68/02 ⁽¹⁾

(2004/C 7/79)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 15ης Σεπτεμβρίου 2003, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-68/02, Masdar (U.K.) Ltd. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 131 της 1.6.2002.

Διαγραφή της υποθέσεως T-131/02 ⁽¹⁾

(2004/C 7/80)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 2ας Οκτωβρίου 2003, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-131/02, Travelex Global and Financial Services Ltd και Interpayment Services Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 169 της 13.7.2002.

Διαγραφή της υποθέσεως T-159/02 ⁽¹⁾

(2004/C 7/81)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 15ης Σεπτεμβρίου 2003, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-159/02, Masdar (U.K.) Ltd. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 202 της 24.8.2002.

Διαγραφή της υποθέσεως T-162/03 ⁽¹⁾

(2004/C 7/82)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-162/03, Pascal Millot κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 171 της 9.7.2003.

III

(Πληροφορίες)

(2004/C 7/83)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 304 της 13.12.2003

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 289 της 29.11.2003

EE C 275 της 15.11.2003

EE C 264 της 1.11.2003

EE C 251 της 18.10.2003

EE C 239 της 4.10.2003

EE C 226 της 20.9.2003

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
